

Ekstraordinær debat om den udvidede Unions fremtid
Außerordentliche Aussprache über die Zukunft der erweiterten Union
Έκτακτη συζήτηση για το μέλλον της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης
Extraordinary debate on the future of the European Union after enlargement
Debate extraordinario sobre el futuro de la Unión Europea ampliada
Débat extraordinaire sur l'avenir de l'Union européenne élargie
Discussione straordinaria sul futuro dell'Unione europea allargata
Buitengewoon debat over de toekomst van de uitgebreide Europese Unie
Debate extraordinário sobre o futuro da União Europeia alargada
Ylimääräinen keskustelu laajentuneen Euroopan unionin tulevaisuudesta
Extra debatt om utvidningen av Europeiska unionen

IN THE CHAIR: MR COX
President

(The sitting was opened at 8.45 a.m.)

The President outlined the technical arrangements made for the debate.

President. - This morning it is my great pleasure, on behalf of the Members of the European Parliament, to welcome, among our many distinguished guests in the gallery, our former and deeply respected colleague, Mr Otto von Habsburg.

(Sustained applause)

Mr Otto von Habsburg was a Member of this House for twenty years, for four consecutive Parliamentary mandates from 1979 to 1999. I have two reasons today for congratulating him.

First of all, Mr von Habsburg, tomorrow you celebrate your ninetieth birthday. You have our best wishes.

(Applause)

Secondly, I congratulate you for your role in what brings us all together here today, in anticipation of a near future where freely elected representatives of the people of an enlarged Europe will be gathered together. If we are here today, it is thanks to your efforts and those of others like you, whose enthusiasm and vision have brought our European dream closer to being a reality.

Mr von Habsburg, we thank you for your contribution. We wish you well for your birthday tomorrow.

(Applause)

President of the European Council, President of the European Commission, Excellencies, colleagues and Members of the European Parliament, parliamentarians and colleagues from Bulgaria, Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Romania, Slovakia and Slovenia, my fellow Europeans, it is a good day to be here to share this moment. It has been raining outside but in European terms this is a beautiful day.

(Applause)

Enlargement of the European Union is, for our generation, the greatest political priority at this time. It has dominated much of the work of our Parliament and most of the focus of my Presidency since I had the privilege to be elected last January.

This unprecedented gathering of parliamentarians in Strasbourg today marks a special moment on our shared pathway to our old continent's rendez-vous with an exciting new chapter in Europe's history. This is the first such gathering ever before a European Union enlargement. On behalf of my colleagues in the European Parliament I warmly welcome our visiting parliamentary partners from the Accession States. I am deeply touched by your presence at this moment, imbued as it is with the feeling that your time has come.

Today is not yet a premature celebration of what is, but rather a foretaste of what can be. Today, in this Parliament, we rehearse tomorrow's reality.

As politicians we are challenged before history successfully to conclude this truly continental-scale act of reconciliation and healing. As Parliamentarians we are challenged to give leadership, to win and lead the calculus of public consent in Member States and Accession States alike. There is no public relations or information campaign substitute for real politics based on conviction and reason. Now is the time for politicians to repossess the enlargement agenda from the experts who have prepared the way.

Today, on your behalf, I thank the European Commission - President Prodi and his colleagues, and especially Commissioner Verheugen - for their leadership, expertise and dedication on behalf of the European Union. At least for the first wave of the fifth enlargement, from now on, we the elected parliamentarians must play our vital and indispensable part.

I thank the Danish presidency - in particular Prime Minister Rasmussen for his unprecedented presence here today - and also their predecessors, the earlier presidencies, for their determination to succeed. I wish our Danish colleagues a successful and positive conclusion at Copenhagen in December.

Recent events have accelerated the inclusive and irreversible process of enlargement. There is a new momentum since the month of October.

On 9 October the European Commission reported to this House that ten candidate states were ready.

On 19 October this momentum took very real form. As an Irish European, I am proud to remind you that after a very active campaign, the Irish electorate gave a very emphatic 'yes' vote to enlargement and metaphorically removed the last brick from the Berlin Wall.

This momentum carried forward to the Brussels European Council at the end of October which paved the way for a viable compromise at Copenhagen. Today is a further, shared step made by parliamentarians on this road. This was the Parliament that set a timeframe for completing the first wave of the fifth enlargement, namely that it should be completed in time for the new Member States to take part in the next elections to the European Parliament in 2004, a prospect which soon awaits ten new Member States.

As for the others, let me repeat today what I told the National Assembly of Bulgaria and the Joint Houses of the Romanian Parliament last week: the fifth enlargement of European Union will come in two waves. It is inclusive and irreversible. There should be no new preconditions. It is my personal wish that this House and the European Council in Copenhagen commit the European Union to a headline date of 2007 for the membership of Bulgaria and Romania. I believe it is part of our moral and political contract, and I believe it can be for them a focus and an anchor of stability.

Such a target can enhance the necessary transformation still to be achieved by those states and, subject of course to their delivery of what is required, it adds for them a real incentive to accomplish the necessary change.

Last week Kofi Annan's United Nations plan for Cyprus offered an historic challenge. He has provided the people of Cyprus with a once-in-a-generation opportunity for a comprehensive settlement, and the best chance, after decades of deadlock, to advance and to enable a united Cyprus to join the European Union.

It is now up to the leaders of both communities to seize this unique opportunity. It will require all the considerable reserves of wisdom and political and moral courage of President Clerides and Mr Denktash. I believe they are capable of this, after their lifetime of dedicated service to their respective communities. I do not doubt that they will seek to rise to the task. Let me tell them clearly from this historic parliamentary gathering in Strasbourg today that they can count on the full support of the European Parliament in going forward.

In this context, it is a pleasure for me to give a particular welcome to the representatives of the Cyprus House of Representatives, sitting here in this Chamber, and also, to our guests from the Turkish Cypriot community sitting in the Gallery.

As you know, the Grand National Assembly of Turkey has recently reconvened after their country's general election and has yet to nominate its delegates to the Joint Parliamentary Committee with the European Parliament. We look forward to meeting them at an early date.

Meanwhile I am pleased to inform you that the leader of the AKP, Mr Erdogan, is expected in Strasbourg later this week on his *tour des capitales*. We will have an opportunity, through our Conference of Presidents, to engage in dialogue with him.

Colleagues, I remind you that in this year, 2002, the European Parliament celebrated and marked a significant anniversary - 50 years of continuous service in the construction of Europe. Appropriately, we have devoted much of our Parliamentary time and effort in 2002 to supporting and developing the enlargement agenda. If 2002 is the year of preparation for enlargement, then assuredly 2003 will be the year of parliaments - with accession treaties to be ratified, with the enlargement message to be sold publicly in the Member States and Accession States, and with our European parliamentary engagement with Accession States to be deepened through our observer programme.

We parliamentarians are the ones with direct contacts to our constituents. We know the aspirations and anxieties of our peoples. We must take possession of the enlargement agenda and communicate it to our citizens. We must bring vision and give leadership. We are the indispensable democratic link between our constituents, our regions, our countries and the European idea. That is why today is so important and why it is so crucial that so many media are present in Strasbourg to cover the event. I thank them for being here.

Let me recall that we will invite Accession States to send observers to this Parliament after they have signed the accession treaties.

Dear colleagues from the Candidate States, until the last decade, history robbed you and your peoples of your rightful place in our European integration project. Your time is now coming.

Yours is a generation of transition and transformation that can dream of and deliver new opportunity for your peoples, by signing up to our unique democratic experiment of a European Union based on common values - the values of pluralist democracy, respect for the rule of law, the promotion of human and minority rights, respect for cultural diversity, a social market economy, solidarity and sustainability.

Together we can build a continent-wide European Union based on these values that, for the first time in generations is done by the free will of free and sovereign peoples, not at the point of a sword, and not from the barrel of an ideological gun. This is the glittering prize which awaits us all.

Let us resolve here today to seize this moment, to give our leadership as parliamentarians, to deliver our vision as parliamentarians, to do our duty before our peoples, guided by our common European aspiration.

My invitation to you today, my friends, is this: together, let us make history.

(Applause)

2-005

Rasmussen, formand for Rådet. - Hr. formand, ærede medlemmer, ærede medlemmer af kandidatlandenes parlamenter, ærede medlemmer af Europa-Kommissionen, mine damer og herrer, det er en stor glæde for mig atter at være til stede her i Europa-Parlamentet. Og det er mig en særlig stor glæde, at debatten i dag drejer sig om det emne, der står øverst på det danske formandskabs dagsorden, udvidelsen af EU. Vor tids største politiske projekt.

Jeg vil gerne takke Europa-Parlamentet og dets formand, Pat Cox, for at have skabt rammerne for denne debat. Det er en særlig begivenhed, at Europa-Parlamentets medlemmer i dag er suppleret med parlamentarikere fra EU's kandidatlande. Jeg kan ikke forestille mig et mere fornemt udgangspunkt for de afsluttende udvidelsesforhandlinger frem mod topmødet i København om tre uger.

Vor debat i dag er en enestående begivenhed. For blot 15 år siden havde den været utænkelig. En drøm. I dag er den en realitet.

Murens fald var et resultat af, at befolkningerne i Central- og Østeuropa ville en forandring. Borgerne - enkeltvis og samlet - krævede frihed og mulighed for at skabe et bedre liv for sig selv og deres medmennesker. Befolkningerne rejste sig. Og Kommunismens brutale og umenneskelige diktatur brød sammen. Muren styrtede til jorden og åbnede for en ny vej for Europa.

Udvidelsen er Europas vej ind i fremtiden. Udvidelsen er et grundlæggende ønske, og den drives frem af de samme ønsker og kræfter, som brød muren ned. En ambition om en fælles fremtid i frihed, fred og velstand. Vi har i snart ti år vandret sammen ad denne vej. Mod udvidelsen. Mod fremtiden. Vi har ikke altid været enige om alle detaljer. Men vi har haft et fælles mål. Og det mål er nu inden for rækkevidde. Det er nu - i de næste uger - at alle involverede skal yde den sidste kraftanstrengelse. Indgå de sidste nødvendige kompromiser og få afsluttet forhandlingerne med den første gruppe ansøgerlande. Det er nu, vi skal leve op til løfterne til hinanden. Det er nu, vi skal samle Europa.

Vi tog et afgørende skridt fremad i udvidelsesprocessen på topmødet i Bruxelles i sidste måned. Men vi har fortsat et række spørgsmål, der skal afklares og findes en løsning på. Lad mig fremhæve to ting; for det første Cypern. FN's generalsekretær har for nylig fremlagt et meget omfattende forslag til en afbalanceret og fair løsning til ny samling af øen. På vegne af Den Europæiske Union vil jeg gerne takke Kofi Annan for dette udspil til fredelig løsning på en konflikt, der har præget Europa i mange årtier. Jeg vil på det kraftigste opfordre alle parter i sagen til at udnytte denne enestående mulighed for at sikre en løsning, således at EU kan optage en samlet ø på topmødet i København.

For det andet vil jeg understrege, at den udvidelse, som vi skal have på plads i løbet af de kommende uger, ikke bliver den sidste. Bulgarien og Rumænien er to lande, der forhåbentlig i løbet af en kort årrække også vil blive medlemmer af Unionen. I Bruxelles besluttede vi at støtte disse to lande i deres bestræbelser på at nå målet om medlemskab i 2007. På topmødet i København vil der blive truffet konkrete beslutninger om, hvordan vi kan styrke deres forberedelser til medlemskab. Budskabet til Bulgarien og Rumænien er klart. Udvidelsen fortsætter. EU er åbent for europæiske lande, som ønsker at blive medlem. Og som opfylder kravene for medlemskab.

Tyrkiet er kandidatland. Men der er endnu ikke indledt optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Som kandidatland vil Tyrkiet naturligvis blive behandlet som alle andre kandidatlande. Det vil sige, at Tyrkiet skal opfylde de politiske kriterier, før der kan indledes optagelsesforhandlinger. Tyrkiet har allerede gjort meget i retning af at opfylde det politiske Københavnskriterium. Jeg opfordrer Tyrkiet til at fortsætte reformprocessen - ikke mindst i form af faktisk gennemførelse af de vedtagne reformer. Vi vil i København træffe beslutning om næste etape i Tyrkiets kandidatur.

Vi har nu tre uger til at afslutte forhandlingerne med de første 10 lande. Formandskabet og Kommissionen forhandler med kandidatlandene på grundlag af det klare mandat, vi fik i Bruxelles. Det er fair og åbne forhandlinger. Der er endnu vanskeligheder i forhold til de fleste kandidatlande. Spørgsmål, der skal afklares. Det er helt naturligt. Men målet er i sigte. Og det er min klare overbevisning, at alle 10 lande vil kunne lukke forhandlingerne, hvis den politiske vilje er til stede.

Vilje til resultater er nødvendig. Dagsordenen for topmødet i København ser allerede nu ud til at blive kompliceret. Det er derfor af afgørende betydning, at vi får ryddet flest mulige spørgsmål af vejen inden selve mødet. Det er formandskabets ambition at afslutte forhandlingerne med så mange lande som muligt allerede inden topmødet i København. Dermed har jeg også sagt, at der ikke vil være tid til at håndtere alle mulige særlige problemstillinger for enkelte lande på selve topmødet i København. Og jeg vil gerne understrege, at forhandlingerne vil blive lukket med de lande, der er parate til det. Det kan ikke være anderledes.

Udvidelsen er en afgørende politisk og økonomisk fordel for Europa. Udvidelsen medfører en tættere integration af de europæiske økonomier. Samhandelen og investeringerne på tværs af grænserne vil blive øget. Både nye og eksisterende medlemsstater har alle muligheder for at opnå stærkere vækst som følge af udvidelsen. Vi er alle vindere i udvidelsesprocessen.

De direkte udgifter for befolkningerne i de nuværende medlemsstater er meget begrænsede, og det vil under alle omstændigheder være en meget begrænset sum penge at betale for at sikre et forenet og fredeligt Europa i fremtiden. Til gavn for vore børn, børnebørn og generationerne efter dem.

Jeg ser frem til en god og spændende debat her i Parlamentet i dag. Jeg håber, at vi sammen kan sende et klart signal til Europas befolkninger og Europas regeringer. Et klart budskab om, at tiden er inde til at afslutte første runde af udvidelsesforhandlingerne. At målet er i sigte. Og at alle parter nu må vise vilje til at træffe de sidste afgørende beslutninger.

(Bifald)

2-006

Prodi, Presidente della Commissione. - Signor Presidente del Parlamento, signor Presidente del Consiglio, onorevoli deputati, onorevoli rappresentanti dei paesi candidati, fuori da questo palazzo l'autunno è ormai inoltrato e si sta preparando la stagione fredda, ma in quest'Assemblea c'è veramente un'atmosfera diversa. Grazie alla presenza di oltre duecento deputati provenienti dei paesi candidati, in questa sala si respira l'aria del primo giorno di scuola, e, come sapete, il primo giorno di scuola è sempre pieno di problemi ma è un giorno felice. Benvenuti, quindi, onorevoli parlamentari, in quella che sarà la Casa di tutti gli europei. La vostra visita ci annuncia l'inizio di una nuova stagione per il nostro continente.

Voglio rinnovare le mie congratulazioni per l'immenso lavoro che voi avete svolto, un lavoro che spesso ho definito commovente e che sempre ho ritenuto come un fatto senza precedenti nella storia politica mondiale. Senza la dedizione con la quale i vostri parlamenti hanno trasposto in legge nazionale il nostro *acquis*, oggi non saremmo qui tutti assieme.

Fino a ieri abbiamo lavorato per aprire la porta a milioni di nuovi cittadini europei e, ora che la porta è aperta, dobbiamo proiettare il nostro sguardo verso il futuro. Nel futuro noi vediamo che questa grande rivoluzione democratica sta già da alcuni anni producendo risultati positivi nei paesi dell'allargamento. Vediamo anche che l'Unione europea è sempre più il modello di riferimento per lo sviluppo politico, civile ed economico di molti paesi. Ci rendiamo conto che nessun altro attore sulla scena internazionale può vantare la forza di attrazione che l'Europa ha nella regione e oltre i suoi confini. L'allargamento è, come ha detto il Presidente Cox, come ha detto il Presidente Rasmussen, il capolavoro di questo nostro periodo qui a Strasburgo.

Fra pochi anni saremo più grandi e più influenti, e ciò significa, in primo luogo, maggiore responsabilità sul piano internazionale, soprattutto nei confronti dei nostri vicini immediati. Dobbiamo quindi creare le condizioni per completare l'opera di unificazione del continente intensificando la nostra attenzione nei confronti dei Balcani. Dobbiamo costruire una politica di vicinato forte, aperta e innovativa con i paesi del bacino del Mediterraneo e con i nostri nuovi vicini sul continente.

Mentre l'allargamento ha come conseguenza automatica l'apertura di un dibattito sui confini dell'Europa, esso deve portarci anche a riflettere sulla necessità di un rinnovamento totale della nostra politica di vicinato con la costruzione di un anello completo di paesi amici, con i quali condividere le grandi linee del nostro futuro. Dobbiamo, infine, dotarci di una sola voce in politica estera per rafforzare il nostro ruolo e portare avanti i valori e la solidarietà che ci caratterizzano in tutto il mondo.

Onorevoli parlamentari, la conclusione positiva del Consiglio europeo di Bruxelles ha delineato le ultime tappe del processo. Nelle prossime settimane, dobbiamo definire nei dettagli i capitoli di negoziato che restano ancora sul tappeto. Il prossimo anno, i candidati firmeranno il Trattato di adesione, che verrà poi sottoposto a *referendum* in tutti i paesi. Superati questi ostacoli, nel giugno 2004, settantacinque milioni di nuovi cittadini parteciperanno alle elezioni del nuovo Parlamento europeo.

Per quanto riguarda Cipro, che è il problema particolare di questi giorni, voglio rendere omaggio al tenace impegno del Segretario generale delle Nazioni Unite, che l'Unione europea ha sostenuto in ogni momento. Tale impegno ha prodotto un piano per la risoluzione globale della questione cipriota, piano che è stato recentemente sottoposto alle parti interessate. Abbiamo sempre espresso la nostra forte preferenza per l'ingresso nell'Unione europea di una Cipro riunificata. Tuttavia, voglio ricordare che, secondo le conclusioni di Helsinki, questa non è una precondizione all'adesione. Il momento è propizio e invitiamo tutte le parti a non perdere l'occasione storica. L'Unione europea ha già indicato di essere pronta a tener conto di un'eventuale risoluzione politica e a comprenderne i termini nei negoziati per l'adesione di Cipro.

Guardando oltre il 2004, troviamo la Bulgaria, la Romania e la Turchia. Se per i primi due paesi il percorso è già stato tracciato, per la Turchia il discorso resta aperto. Come sapete, la Commissione ha prodotto una relazione sullo stato di preparazione della Turchia applicando lo stesso metodo e gli stessi criteri adottati per tutti gli altri paesi candidati. La relazione è oggettiva e non è stata messa in discussione da nessuno. Essa sottolinea i progressi compiuti da questo paese ma, con la stessa obiettività, non manca di evidenziarne le carenze. Toccherà al Consiglio europeo di Copenaghen prendere le decisioni conseguenti ma, da parte sua, la Commissione si è già impegnata a proporre, nel 2003, una strategia di preadesione rafforzata che prevede, fra l'altro, un aumento dei mezzi finanziari necessari. La prospettiva dell'adesione ha già spinto la Turchia verso la modernizzazione, e noi dobbiamo proseguire nella nostra funzione di stimolo a beneficio del paese e delle sue aspettative di adesione.

Onorevoli parlamentari dei paesi candidati, non sono passati molti anni da quando molti di voi hanno abbattuto la cortina di ferro e hanno rivolto lo sguardo verso il nostro progetto di integrazione. Che cosa, quindi, potete aspettarvi di trovare nell'Unione? Innanzitutto la pace. Questo è il senso più antico e insieme più attuale del nostro stare insieme. E' anche il senso più importante, perché senza pace e sicurezza non si costruisce nulla.

In secondo luogo vi aspettate democrazia. Si tratta di un valore che noi troppo spesso diamo per scontato. Eppure in questo stesso Emiciclo ci sono persone che hanno pagato prezzi altissimi per conquistarla e per affermarla, e io ringrazio di cuore coloro che hanno agito in questo modo.

(Applausi)

E' bene ricordare a tutti noi, in questo momento solenne, che la democrazia non è mai garantita: essa va sempre rinnovata, rafforzata e difesa.

In terzo luogo, nell'Unione europea troverete grandi occasioni di prosperità. Stiamo diventando il più grande mercato interno del mondo: uno spazio aperto e sempre più integrato nel quale potranno correre liberamente le innovazioni e le capacità imprenditoriali di tutti i cittadini.

La prosperità, però, si lega alla solidarietà. Benché l'allargamento implichi trasformazioni profonde per le nostre politiche e per le nostre Istituzioni, le scelte di fondo non cambiano. L'Europa dovrà sempre più diventare il continente della solidarietà.

Insieme, infine, dobbiamo ricoprire un ruolo attivo nella dinamica della globalizzazione: da solo, ciascuno di noi sarebbe in balia di forze irresistibili; solo se restiamo uniti possiamo sperare di guidare questi processi globali.

Onorevoli parlamentari, ho detto poc'anzi che l'Unione ha già plasmato lo sviluppo civile e politico dell'Europa centrale e meridionale. E' vero, ma è solo metà della storia. I rappresentanti dei paesi candidati hanno già un'influenza sulla vita dell'Unione e fanno sentire la loro voce. Li stiamo ascoltando in seno alla Convenzione e li ascolteremo con grande attenzione nel dibattito di oggi. Ma nel 2004 saranno nostri colleghi a tutti gli effetti, e io mi aspetto molto da loro. I rappresentanti di popoli che in pochi anni sono stati capaci di trasformazioni profondissime non mancheranno di portarci il loro coraggio e il loro spirito riformatore. Con la loro esperienza, queste donne e questi uomini sapranno dare un nuovo impulso alle nostre Istituzioni. Da loro verrà una nuova primavera europea e il grande progetto di integrazione ne risulterà totalmente rinvigorito.

(Applausi)

2-007

Poettering (PPE-DE). - Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Kommissionspräsident, liebe Kolleginnen und Kollegen des Europäischen Parlaments und der Länder, die bald der Europäischen Union beitreten werden! Dies ist ein großer Tag für die Freiheit, ein großer Tag für die Demokratie, ein großer Tag für den Parlamentarismus in Europa! Diejenigen, die wie ich seit 1979 diesem Haus angehören dürfen, haben immer davon geträumt, dass der Tag kommen möge, an dem wir uns mit Vertretern aus Mitteleuropa und anderen Ländern hier in diesem Raum versammeln können. Aber wir haben nicht geglaubt, dass es sich in unserer Lebenszeit ereignen könnte. Heute wird diese Vision Wirklichkeit - das erfüllt uns alle mit einem tiefen Gefühl der Dankbarkeit und der Freude.

Im Namen unserer Fraktion der Europäischen Volkspartei (Christdemokraten) und der europäischen Demokraten darf ich die Kolleginnen und Kollegen aus Estland, Lettland, Litauen, aus Polen, der Tschechischen Republik, der Slowakei, aus Ungarn, aus Slowenien, aus Bulgarien, Rumänien, Zypern und Malta sehr herzlich willkommen heißen. Dies ist ein großer Tag der Freude und Dankbarkeit, aber auch ein Tag der Besinnung und des Blickes in die Zukunft.

Die europäische Vergangenheit darf sich nie wieder in der europäischen Zukunft wiederholen. Die Abfolge der Verbrechen des Nationalsozialismus und des Kommunismus haben den Völkern Mitteleuropas für viele Jahrzehnte die Freiheit geraubt. Wir müssen uns heute, in dieser historischen Stunde, daran erinnern, dass es die Völker Mitteleuropas waren, die den Gedanken der Freiheit niemals aufgegeben haben: 1953 der Aufstand in der, wie sie sich nannte, Deutschen Demokratischen Republik, 1956 der Volksaufstand in Ungarn, 1968 der Prager Frühling - und gestatten Sie mir die Erinnerung: Ich habe als Student im Februar 1969 das Grab des Studenten Jan Palach außerhalb von Prag besucht, der sich aus Protest gegen die Invasion sowjetischer und anderer Truppen verbrannt hat. Die Menschen, die auf diesem verschneiten Friedhof dort Blumen niederlegten, sich besonnen oder gebetet haben, waren für mich Ausdruck eines tiefen Gefühls, dass die Freiheit und die Demokratie sich am Ende auf unserem Kontinent durchsetzen werden. Dann die achtziger Jahre mit Solidarnosc und Lech Walesa und dem polnischen Papst Johannes Paul II, der den Menschen in Polen zugerufen hat: "Habt keine Angst!" Auch das Grab des vom polnischen Geheimdienst umgebrachten Kaplans Jerzy Popieluszko ist Ausdruck dieser Verbrechen.

Gestern hat mir der Vizepräsident des ungarischen Parlaments, mein Freund József Szájer, diesen Stacheldrahtzaun überreicht, der Europa trennte. Lassen Sie uns jetzt einen gemeinsamen Beitrag dazu leisten, dass in unseren Köpfen zwischen den Völkern in Europa nie wieder Grenzen, Stacheldraht und Mauern entstehen, sondern dass wir offen sind für die Solidarität, für die Freundschaft zwischen allen Völkern Europas.

(Beifall)

Wir richten heute unseren Blick in die Zukunft, und wir sagen den Völkern in der Mitte und im Osten Europas, wenn sie sich unserer Wertegemeinschaft anschließen: "Natürlich müsst ihr euch anstrengen, die Demokratie richtig aufzubauen, die Wirtschaft, ein Sozialsystem, aber ihr könnt dabei auch auf die Solidarität der gesamten Europäischen Union vertrauen."

Ich möchte allen Kolleginnen und Kollegen, die diesen Weg des Beitritts der Länder Mittel- und Osteuropas, natürlich auch Maltas und Zyperns, mitgegangen sind, sehr herzlich danken.

Ich möchte stellvertretend für alle eine große Persönlichkeit nennen, die mit ihrem historischen Hintergrund hier als Abgeordneter so gewissenhaft, so engagiert, ich möchte auch sagen, als Parlamentarier so fleißig gearbeitet hat: Herzlichen Dank, Otto von Habsburg! Ihnen alles Gute zu Ihrem ganz besonderen Geburtstag morgen!

(Langanhaltender Beifall)

Nun blicken wir nach Kopenhagen. Ich fordere alle auf, sich dafür einzusetzen, dass die Verhandlungen mit zehn Ländern abgeschlossen werden können, damit wir ein Europa der Solidarität, ein Europa der Freiheit, ein Europa der Menschenrechte und des Friedens bauen. Das alles wird uns nicht geschenkt werden, wir müssen immer dafür arbeiten. Das ist jetzt unsere gemeinsame Zukunft auf unserem gemeinsamen europäischen Kontinent.

(Beifall)

2-008

Barón Crespo (PSE). -Señor Presidente, señor Presidente en ejercicio del Consejo, señor Presidente de la Comisión, Señorías -las presentes y las futuras-, hoy abrimos simbólicamente en la casa de la democracia europea, el Parlamento Europeo, nuestras puertas a los países candidatos que los próximos días 12 y 13 de diciembre tienen una cita con la historia de Europa y con su geografía.

Si, como deseamos, en las pocas semanas que median hasta la Cumbre de Copenhague somos capaces de superar los obstáculos que todavía quedan en la negociación, se acabará el tiempo de las promesas y podremos colocar a la Europa ampliada, a esta gran Europa, en la rampa de lanzamiento para el Consejo de Atenas. Y es quizá un signo del destino que sea precisamente Grecia el país en el que se vaya a producir la ampliación de la Unión de quince a veinticinco Estados. Sin olvidar a los dos -Rumania y Bulgaria- que están en negociaciones más amplias y sin tampoco dejar de animar a Turquía para que -y hablo por experiencia propia- se consagre en ese país amigo la supremacía del poder civil sobre el militar.

Con ello conseguiremos, simbólicamente en Grecia, que Europa se libere del rapto del Minotauro, que la ha tenido tanto tiempo presa. Porque, cuando en 2004, se abran las puertas para los nuevos socios, Europa volverá a ser una unión geográfica desde el Atlántico hasta el Báltico y desde Laponia hasta Chipre, y atrás quedarán las ignominias de un siglo XX en el que las guerras y repartos de botín rasgaron los Estados, destrozaron a los pueblos y trazaron fronteras a sangre y fuego.

La Europa que, dividida en dos bloques desde 1945 por un férreo muro derribado felizmente en 1989, renacerá como una unidad política que enterrará su absurda bipolaridad este-oeste. Europa volverá a ser un continente en el que, por primera vez, habrá una unidad basada en valores comunes de democracia y de respeto de los derechos humanos, una unión laica en la que habrá una clara separación entre el poder espiritual y el temporal y un respeto por las creencias filosóficas y religiosas.

(Aplausos)

Con la ampliación conseguiremos también capitalizar nuestros treinta siglos de historia, de cultura y de arte común. Conseguiremos también superar la división impuesta en Yalta y superar Múnich entre europeos, y será una oportunidad única para desarrollar perspectivas de futuro.

Es un auténtico superproyecto, en el que tenemos que trabajar duramente todavía todos nosotros para superar inseguridades, frustraciones, miedos y temores. Estamos, si se me permite, en un momento en el que, entre la alegría y el temor, nos encontramos, en cierto modo, divididos, desgarrados. Nos pasa lo que a los novios antes de la boda: en español decimos que no nos llega la camisa al cuerpo. Y es así, estamos nerviosos pero sabemos que tenemos que dar este paso y lo tenemos que dar con decisión.

Y quiero decir, en nombre de mi Grupo, que queremos afirmar solemnemente aquí que hay que hacerlo en condiciones justas. Es decir, ninguno de los países candidatos debe ser contribuyente neto. Tenemos que aplicar los criterios de cohesión económica y social que defendemos para nosotros a los que van a entrar; y luego, también, tenemos que adaptar nuestras políticas -la agrícola y la estructural- para hacer frente a la ampliación y a nuestros compromisos internacionales.

(Aplausos)

Señor Presidente, nuestro Grupo se prepara seriamente, también en términos prácticos, para este gran reto de la ampliación, y lo hacemos siendo conscientes de que, en este momento, el primer grupo de candidatos a la ampliación

pertenece a nuestra familia. Por eso, conjuntamente con el Partido Socialista Europeo, nos hemos reunido simbólicamente en Varsovia la semana pasada. Con nuestros partidos hermanos y con sus grupos parlamentarios. Y hemos decidido lanzar un programa "Willi Brandt" para una ampliación exitosa, un programa de formación y de preparación, y lo hacemos recordando a ese gran europeo, ese gran alemán europeo que fue Willi Brandt que se arrodilló en Varsovia precisamente para pedir perdón por lo que había ocurrido y nos dijo -y con ello concluyo, señor Presidente- que ahora se abría un momento en el que, y lo digo en alemán, *jetzt wächst zusammen was zusammen gehört*.

(Applausos)

2-009

Watson (ELDR). - Mr President, today, more than ever before, our Parliament is proving worthy of its European title. Our Chamber, our meeting rooms and our corridors echo to the sound of unfamiliar languages and we are honoured to welcome colleagues from states wishing to join our Union. This debate represents an historic dress rehearsal for the European Parliament we all look forward to in 2004.

I congratulate you, Mr President, for emulating Parliament-wide the debate with applicant country parliamentarians which the ELDR Group has so successfully held in Strasbourg over the last three years. At these debates we have sometimes referred to our friends as 'virtual' MEPs. Soon they will be virtual Members no longer. My group knows from experience the value of debating European issues with MPs from the candidate countries, which is why we welcome today's debate.

However, perhaps our welcome would have been more generous, and the quality of our debate higher, if MPs from the candidate states did not have to listen to a 90-minute procession of speeches from existing MEPs before being invited to take the floor. Why have we not treated our colleagues equally, just as they are treated equally in the Convention on the future of Europe?

(Applause)

While we understand that the Grand National Assembly of Turkey is still constituting itself after the recent elections, today's debate would also have been more representative of the Europe of today if Turkish parliamentarians had been invited to participate on equal terms and with speaking rights.

(Applause)

That way, this House would best repudiate Valéry Giscard d'Estaing's outdated model of Europe. Europe is not a Christian club and as soon as Turkey meets the political criteria we should open negotiations with a view to Turkish accession.

(Applause)

Today's debate allows us to listen to the concerns of democratically-elected representatives of the candidate countries. This is important because the agreement which we hope will be struck in Copenhagen will have to be put to the people in referenda in those countries. Our colleagues need a deal they can sell to their voters. That is why we must strive for a generous package which offers a fair distribution of seats in the European Parliament and ensures that no candidate country is a net financial contributor before 2007.

Enlargement is not just a question of subsidies, of who gets what. Yet, our Heads of State and Government failed to muster an appropriate generosity of spirit when, in Brussels, they cut EUR 2 billion from the structural funds allocation proposed by the European Commission.

(Applause)

Expansion of our Union will create the biggest single market in the world, an area of political stability and freedom of movement on a continent divided for 50 years. We could have afforded more.

The enlargement process has had its moments of high drama: the Nice Treaty, Kaliningrad, the Beneš decrees. The *dénouement* over Cyprus remains unknown, though we hope for a happy ending. But after today's dress rehearsal, all the actors involved will have to intensify preparations backstage in the weeks which remain before the curtain rises on opening night in Copenhagen.

(Applause)

2-010

Wurtz (GUE/NGL). – Monsieur le Président, je me joins, au nom de mon groupe de la Gauche unitaire européenne/Gauche verte nordique, aux souhaits de bienvenue que vous avez adressés tout à l'heure à nos collègues parlementaires des futurs pays membres de l'Union et, à travers eux, aux citoyennes et aux citoyens de ces pays.

J'espère que nous saurons construire ensemble une Europe, dans les années à venir, capable de répondre aux espoirs qu'elle a suscités. Une Europe unie dans laquelle chacun de nos peuples puisse se reconnaître et se sentir à l'aise. C'est cela, et cela seulement, qui nous permettra d'affirmer que l'élargissement est une réussite. Mais ce défi n'est pas derrière nous, il est devant nous.

Je me suis rendu, avec mon groupe, à plusieurs reprises, comme beaucoup de collègues, dans les pays candidats. Nous y avons beaucoup écouté, beaucoup discuté, beaucoup appris. La franchise avec laquelle nos interlocuteurs nous ont parlé sur le terrain, nous en avons besoin également entre nous, au Parlement européen. S'il y a des problèmes, il faut en parler. Sinon nous les payerions cher un jour prochain, en termes de frustration, de montée des populismes, des crises sociales et politiques. Or des problèmes, il y en a.

Combien de fois avons-nous entendu des réactions véhémentes contre des propositions des Quinze en matière agricole ou encore, dans certains pays, contre les restrictions à la libre circulation des personnes? Les mesures discriminatoires entre pays membres et pays candidats, voilà qui ne passe pas. Tous revendiquent l'égalité des droits et ils ont raison. Dans notre maison commune, il ne doit y avoir ni maître, ni domestique.

Combien de fois également avons-nous entendu dire que les négociations devaient bien mieux prendre en considération les problèmes sociaux, la situation de l'emploi, la fragilité économique et aussi certaines spécificités nationales liées à l'histoire propre de chacun de ces pays? L'acquis communautaire est, à maints égards, trop rigide pour des peuples qui ont déjà cher payé la transition d'un étatisme étouffant vers un libéralisme déstabilisant.

Combien de fois enfin avons-nous entendu l'expression d'une vive déception devant les engagements financiers des Quinze? Devant ces fameux 0,08 % du produit intérieur brut des Quinze de dépenses nettes programmées pour chacune des trois premières années après l'adhésion? De fait, ce sont souvent les pays qui retirent le meilleur bénéfice de ces nouveaux marchés qui se montrent les moins généreux quand il s'agit de financer l'élargissement.

(Applaudissements)

Nous voulons, Monsieur le Président, construire une grande Communauté européenne. C'est un beau mot: Communauté! Il évoque l'égalité, la solidarité, le partage. Donnons-nous les moyens de mériter ce mot et alors nous réussirons.

(Applaudissements)

2-011

Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs, quand le vent de l'histoire nous enveloppe, nos discours un tantinet grandiloquents nous donnent le frisson. Sommes-nous à la hauteur? C'est vrai, l'Union européenne est une réponse au totalitarisme, au nationalisme et aux intégrismes religieux, quels qu'ils soient. L'Union européenne est une idée de la mise en pratique de la démocratie, de la laïcité, de la solidarité, de la responsabilité écologique et de la mise en place quotidienne de la liberté et de l'organisation de la liberté.

Face à ces défis, sommes-nous à la hauteur, nous, responsables politiques? Sommes-nous capables de démontrer cette générosité toujours présente dans nos discours? Dans la pratique, par peur de l'élargissement, les États membres demandent chaque jour à M. Verheugen que soient prises des mesures d'exception. Sommes-nous réellement prêts à entreprendre les réformes nécessaires pour que l'Europe élargie fonctionne? Regardons ce qui se passe Conseil après Conseil – de Nice à Copenhague, en passant par Amsterdam et je ne sais quelle ville européenne – et interrogeons-nous: sommes-nous réellement capables aujourd'hui de remettre en cause notre souveraineté nationale pour développer l'idée de la souveraineté européenne? Sommes-nous capables dans cette Convention d'abandonner enfin nos idées nationales réductrices, pour embrasser l'idée d'une Constitution européenne qui, évidemment, impliquera un transfert de souveraineté à l'Europe, c'est-à-dire la mise en place d'une cosouveraineté entre les États et l'Europe?

Je m'adresse maintenant aux députés des pays de l'élargissement. Nous vous avons aidés à vous libérer du joug totalitariste, totalitaire-communiste. Vous venez d'acquérir votre souveraineté et votre liberté nationale. Pourtant, entrer dans l'Europe c'est aussi dépasser ce que vous venez d'acquérir par vos luttes. C'est une difficulté, mais nous devons nous dire les choses en face. L'Union européenne n'est pas la somme des souverainetés nationales: c'est l'idée d'une souveraineté commune. Voilà la grande difficulté de l'élargissement. Il y a des histoires différentes à mettre en commun. Nous sommes prêts, nous avons besoin de vous, nous voulons cette Europe commune, nous devons ensemble développer l'idée de la souveraineté européenne commune autour d'une Constitution européenne que nous devons développer ensemble.

2-012

Pasqua (UEN). – Monsieur le Président, je voudrais d'abord adresser un salut particulièrement chaleureux aux députés de l'Europe de l'Est qui nous rejoignent. C'est la première manifestation tangible de ce que l'on appelle l'élargissement, mot que je n'aime pas, car si l'Union européenne s'élargit, l'Europe se retrouve. Je voudrais dire à nos collègues que leur arrivée est particulièrement opportune. Je ne surprendrai personne dans cette Assemblée en disant que, naturellement, je ne fais

pas miens les propos de M. Cohn-Bendit. Je me réjouis de l'arrivée de nos collègues pour des raisons qui sont exactement à l'opposé de celles qu'il vient d'énoncer.

Premièrement, les pays de l'Est se sont libérés tout seuls. Ils se sont libérés grâce à leur force morale, grâce à leur détermination dans le refus du totalitarisme, et non pas grâce à l'aide que nous leur avons apportée, ...

(Applaudissements)

... car nous avons été particulièrement frileux.

À tous ceux qui ont connu l'oppression soviétique, je voudrais adresser le témoignage de notre estime et de notre admiration pour ce qu'ils ont su faire pendant cette longue période. Et si je me réjouis de leur arrivée, c'est tout simplement parce que ces pays, qui ont vu leur souveraineté confisquée, leurs libertés bafouées, au moment où ils nous rejoignent, ce n'est pas pour tomber à nouveau sous la coupe d'une organisation bureaucratique, technocratique. Ce qu'ils veulent, au contraire, c'est faire partager leur expérience, et c'est aussi défendre leur souveraineté. L'Europe se fera sur la base de réalités. La réalité, que la majorité fédéraliste le veuille ou non, c'est l'Europe des nations et l'Europe des peuples.

(Applaudissements)

2-013

Bonde (EDD). - Mr President, dear friends from the candidate countries, the Group for a Europe of Democracies and Diversities also welcomes you. By 2013 farmers from the first ten candidate countries will represent 34% of EU farmers, and the farmland there 23% of total EU farmland. However, they will receive only 11% of the subsidies. Why not reform the agricultural policy to allow farmers to be treated as equals? Why should you be forced to allow the sale of land when the price on the Czech side of the Sudetenland is only 10% of its price in Germany? Why allow the free sale of land as long as farmland costs 30 times more in the Netherlands than in Poland?

Unemployment in Eastern Germany has risen to 17%, and 1.7 million citizens have moved to the west of the country. Yet Western Germany pays more than EUR 60 bn every year to Eastern Germany. The EU is offering approximately one-fifth of that sum to five times as many citizens. Instead of collecting EU contributions from citizens in the poorest part of Europe, why not offer free membership? Why not offer a flexible Europe? Why let 85 000 pages of bureaucracy restrict your democracy? The possibility of holding elections and passing new laws lies at the heart of democracy. In an EU with 27 members, 24 national parliaments can, on the basis of the voting rules, be outvoted by 3 civil servants from 3 big countries. Eighty-five per cent of our laws are made by civil servants in secret working groups to which elected representatives have no access. Fifteen per cent are decided behind closed doors in the Council.

Instead of Mr Giscard d'Estaing's proposed constitution, we call for a Europe of democracies. It is up to you to decide whether you will fight for democracy in Europe from the inside or the outside. I will support your decision. Welcome.

2-014

Dupuis (NI). – Monsieur le Président, Monsieur le Président du Conseil, Monsieur le Président de la Commission, chers collègues, je pense que M. Pasqua a un peu raison. Cette journée est plus la journée de certains que d'autres, cette journée est plus la journée d'Otto von Habsburg qui fit adopter, au début des années quatre-vingt, une résolution par ce Parlement qui demandait que trois sièges de ce Parlement soient réservés aux pays baltes. Cette journée est plus celle d'Adam Michnik, de Jacek Kuron, de Vaclav Havel, de Minhea Berindei, de Vasarely et de tant d'autres qui ont lutté au cours des quarant années de communisme pour la démocratie et pour la liberté. C'est aussi une journée de mes amis radicaux qui, durant les années quatre-vingt, durant les années soixante-dix, ont manifesté à Budapest, à Varsovie, à Bucarest et dans tant d'autres capitales des pays de l'Europe centrale et de l'Europe orientale pour demander la liberté et pour demander une perspective d'adhésion à l'Union européenne.

Ceci dit, chers collègues et en particulier chers collègues qui arrivez aujourd'hui des pays d'Europe centrale et orientale, nous ne devons pas souffrir encore une fois d'amnésie. Aujourd'hui, il manque, certes, nos amis turcs mais manquent aussi nos amis croates, nos amis macédoniens, nos amis albanais, nos amis serbes, nos amis géorgiens, nos amis azerbaïdjanais et nos amis arméniens. L'Europe n'est pas encore complète et elle n'est pas complète en particulier parce qu'il manque aujourd'hui nos amis tchéchènes. Comme en 1995 l'Europe mourait ou renaissait à Sarajevo, aujourd'hui, l'Europe meurt ou renaît à Grozny et il faut que nous ayons la force d'offrir cette perspective aussi à nos amis tchéchènes.

2-015

Brok (PPE-DE), Berichterstatter. - Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen, wir sollten jetzt, glaube ich, nicht den Streit anfangen, wer für dieses Ereignis die größte Verantwortung trägt, denn es waren doch wohl Leute aus allen politischen Lagern, die diesen Kampf geführt haben. Es war der Papst, es war ein Mann wie Willy Brandt, es war ein Mann wie Sacharow. Neben den vielen anderen, die genannt worden sind, waren es auch Leute wie George Bush und Helmut Kohl, die miteinander für dieses Ereignis stehen. Deswegen sollten wir nicht diesen historischen Streit hier untereinander beginnen.

Für mich entscheidend ist, dass ich, wenn dieses Ereignis dauerhaft wird und die Verträge abgeschlossen und ratifiziert werden sollten, neben meinem polnischen Nachbarn in diesem Parlament genauso sitze wie neben meinem französischen Nachbarn, und dass wir aus diesem Miteinander, dem Sichverstehen, Sichversöhnen, dem Kontakt, der Interessen miteinander verknüpft, etwas gestaltet haben, das wir in Westeuropa vollbracht haben und das nach Mittel- und Osteuropa ausgedehnt werden soll.

Wesentlich ist für mich, dass wir zu einer wirklichen Vereinigung Europas kommen, und zwar nicht allein aus materiellen Gründen, sondern weil wir auf der Grundlage gemeinsamer Werte stehen und gemeinsam eine Zone der Stabilität und des Friedens für Gesamteuropa errichten wollen.

(Beifall)

Deswegen möchte ich darauf hinweisen, dass diese europäische Einigung keine wirtschaftliche Veranstaltung ist. Die Geschichte der Europäischen Union zeigt, dass die wirtschaftliche Integration immer nur das Instrument war, um das eigentliche Ziel zu erreichen, nämlich die politische Einheit dieses Kontinents, die allein die Gewähr dafür bietet, dass wir untereinander Frieden halten und die Kraft im Wirtschaftlichen, Politischen und Außenpolitischen haben, um für unsere Interessen gemeinsam einzutreten, für die allein einzutreten jedes einzelne Land zu schwach ist.

Ich glaube, wir selbst sollten uns daran erinnern, und auch die Beitrittskandidaten müssen es wissen, dass dies eben nicht nur eine wirtschaftliche Veranstaltung ist. Ich halte es aus diesem Grund für wichtig, dass in den nächsten Wochen der Verhandlungen klare Ergebnisse erzielt werden, damit später keine Schwierigkeiten auftreten. Es muss technisch sauber verhandelt werden. Aber wir sollten uns auf beiden Seiten daran erinnern, dass die Verhandlungstaktik der nächsten Wochen nicht dazu führen darf, dass man anschließend das Ergebnis der Bevölkerung nicht mehr als Erfolg präsentieren kann, weil man das eigentliche politische Ziel bei den Verhandlungen über Einzelheiten wie Milchquoten und Ähnliches aus den Augen verloren hat.

Ich glaube, dies sollte beiden Seiten bewußt sein, damit es mit der Ratifizierung nicht so schwer wird. Hier habe ich große Sorgen, wenn ich sehe, was in den letzten Tagen in den Zeitungen zu lesen war. Ich meine, wir als Parlamentarier sollten uns daran erinnern, dass die Verwaltungen hier keine Fehler machen dürfen, die anschließend die Menschen ausbaden müssen.

(Beifall)

2-016

President. - Now we come to the moment when our colleagues from the Accession States have the opportunity, for the first time on the floor of this House, to address us and the other European institutions about their aspirations and concerns.

2-017

Oleksy (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Panie i Panowie, Koleżanki i Koledzy to, że dziś możemy tak uroczysto świętować ten dzień nadchodzącego zjednoczenia Europy, jest zasługą wszystkich tych, którzy chcieli pokonać dramatyczne, historyczne podziały w Europie. Nie dzielimy się więc dalej, na tych co bardziej i mniej są zasłużeni. Dziś dla mnie najbardziej zasłużony jest Pat Cox, bo to jego osobista inicjatywa doprowadziła do tego zaproszenia i dziękuję mu za to.

Zaproszenie nas tutaj potwierdza nieodwracalność procesu integracji na kontynencie, możemy więc na chwilę odłożyć na bok kwestie zawilości negocjacyjnych, obliczenia faktycznych kosztów rozszerzenia czy potencjalnych kosztów nierozszerzenia Unii Europejskiej. Istotę zjednoczenia kontynentu Polska postrzega przez pryzmat spełnienia testamentu 1989 roku, wielkiego przesłania wolności. Dla nas wejście do Unii Europejskiej nie jest nagrodą za cokolwiek, jest naszym historycznym prawem. Wchodzimy do Wspólnoty jako tysiącletni kraj europejski i chcemy do niej wnieść nasze najlepsze dziedzictwo, w tym pięćsetletni polski parlamentaryzm. Dzisiejsze spotkanie i debata to właśnie doniosłe wydarzenie na drodze integracji Europy. Chcemy większej legitymizacji Unii Europejskiej, jest nią parlamentaryzm, pojęcie nam bliskie, ognisko demokracji. Ludzie od Europy oczekują bliskości, przejrzystości, solidarności, spójności i efektywności w codziennym jej działaniu.

Gdy na początku lat dziewięćdziesiątych Polska składała wniosek o członkostwo, pukaliśmy do Waszych drzwi. Gdy w 1998 roku rozpoczęliśmy proces negocjacji, siedzieliśmy już przy jednym stole. W maju 2004 będziemy już równymi partnerami. Byliście surowi w wymaganiach wobec nas, będzie z tego korzyść wspólna. Dobrze jest nam tu być, dobrze będzie nam razem w przyszłości. Dziękuję bardzo.

2-018

Hrebenciuc (MPC-RO). - Domnule Preşedinte al Parlamentului european, onoraţi membrii ai Parlamentului european, dragi colegi, ca reprezentant al partidului social-democrat, partid de guvernământ în România, este o deosebită onoare pentru mine să mă adresez acestei distinse Adunări, simbol al democraţiei europene.

Reuniunea de astăzi demonstrează popoarelor noastre și opiniei publice, înca o dată și în cel mai elocvent mod posibil că, extinderea Uniunii europene este ireversibilă și inclusivă. Pe cale de consecință, aș dori să vă transmit mulțumirile noastre sincere pentru această inițiativă, demnă de apreciat și folosesc această ocazie pentru a împărtăși cu dumneavoastră chiar și pe scurt viziunea noastră asupra dezvoltărilor din cadrul Uniunii europene lărgite, o veritabilă reunificare a familiei europene. Este probabil unul dintre cele mai potrivite momente pentru a reitera recunoștința noastră pentru sprijinul politic constant, al Parlamentului european, pentru aderarea României la Uniunea europeană.

Aș dori să subliniez în mod deosebit, aprecierea noastră pentru poziția clară și fără echivoc a Președintelui Parlamentului cu ocazia Consiliului european de la Bruxelles. Partidul nostru, și aș putea spune întreaga Românie, apreciază în mod deosebit concluziile amintitului Consiliu, și anume sprijinul consistent pentru aderarea României și Bulgariei în anul 2007 și decizia de a adopta la Copenhaga road map-ul pentru aderare, care să includă un volum de asistență de pre-aderare substanțial sporit. România speră că luna viitoare la Consiliul european de la Copenhaga, Uniunea europeană să confirme și să consolideze abordarea de mai sus prin afirmarea clară că aderarea României și Bulgariei la 1 ianuarie 2007 este obiectivul comun al Uniunii și al acestor două țări.

Suntem convinși ca, Parlamentul european va sprijini această abordare, în mod particular în privința road-map-ului de aderare și în special ca acest document să includă obiectivele și termenii care să fie urmărite de România. Prin îndeplinirea obiectivelor, suntem convinși că vom fi în măsură să atingem ținta de încheiere a negocierilor în 2004.

Noi, parlamentarii împreună cu Guvernul suntem deplin conștienți că în anumite domenii mai trebuie înregistrate progrese semnificative în România. Așa cum s-a specificat în Raportul anual, ne vom concentra activitatea pentru a deveni o economie de piață funcțională, pentru îndeplinirea unor obiective precum: îmbunătățirea capacității administrative, lupta împotriva corupției, reforma structurală a justiției, inclusiv prin garantarea deplină a independenței sale, precum și pe un audit și controlul eficient al fondurilor publice și ale Uniunii europene. În ceea ce privește dimensiunea externă a acțiunii europene, Parlamentul României își poate aduce o contribuție substanțială la consolidarea unei zone comune de libertate, securitate și justiție, în special în zonele în care are o expertiză valoroasă cum sunt țările din Europa de Est, Balcani, precum și Marea Neagră, Caucazul și regiunea Mării Caspice.

Astăzi, mai mult ca niciodată, Uniunea Europeană trebuie să-și asume responsabilitățile în calitate de actor global pentru a asigura stabilitate, prosperitate, toleranță culturală și religioasă. Valorile fundamentale ale Uniunii europene sunt și acelea ale României, deci prin urmare locul României este în Uniunea europeană. Poporul român privește cu încredere către viitor și este ferm hotărât să contribuie pozitiv la construcția Europei de mâine. Doamnelor și Domnilor, vă mulțumesc.

2-019

Zaoralek (MPC-CZ). - Mr President, I wish to begin by thanking you for inviting us, the Members of the Czech Parliament, the lawmakers of the Czech Republic, to this part-session with the Members of the European Parliament.

Mr Barón Crespo put it very nicely when he said that we are experiencing pre-marriage jitters - poised somewhere between uncertainty and joy. Let me add another metaphor. Last night, as our group of Czech MPs was sampling a delicious local wine, an idea sprang to mind: that wine is the quintessence of our continent - something mysterious and yet very similar in each European nation. It is not easy to embody its taste. However, we know very well that all European wines have something in common, but that they also vary from place to place and from year to year. The best wines cannot be homogenised or mass produced. They too are typified by the notion of uncertainty and joy that Mr Crespo talked about. Perhaps we could make wine our sacred symbol. That is my very modest attempt to contribute something to a new European symbolism.

(Applause)

From wine I would like to return to everyday reality, and to my second point. The accession negotiations have now reached the intensive stage. We expect fair treatment. When I look at our demands concerning budgetary and financial provisions and agriculture, I am convinced that all these requests are legitimate. What is at stake is our position following accession and the competitiveness of our producers. You know very well that we need to strengthen our competitiveness and to do this we need your help. For these reasons we still regard the talks as incomplete. We will continue to negotiate the conditions for our accession in the firm belief that a compromise can be reached which is acceptable to both sides, because it is in everybody's interests for the future Member States to acquire the dignified status of equal partners. Failure to ensure equality for new members would not only be a cause of tension within the Community but, more importantly, it would weaken the hard-won confidence of our public in the Union's desire to act fairly.

Secondly, I am asking for fair conditions and partnership not just because we want to become members of an exclusive club, but also and above all because we want to contribute as equal partners to building a truly democratic European Community. We want to join the Union with an active idea of what Europe will look like in the future. A dignified position for the Czech Republic is a precondition and prerequisite of our public debate prior to a national referendum. For

this reason we see integration not as a technocratic project imposed from above but as a living dynamic process necessarily requiring the equal participation of all those involved. Such a prospect is only possible when partnership is based on equality and mutual respect.

I mention this because we have certain problems in this area, and this is my third point. There are two serious issues. Firstly, there is a possibility that the Intergovernmental Conference will start under the Italian Presidency in autumn 2003 and, secondly, that our accession will be delayed until May 2004. Given these new circumstances we have to raise the question of our status at the conference. Will we have full voting rights? We regard the fully-fledged participation of future Member States at the Intergovernmental-EU Conference as absolutely essential. The Czech Republic wants to debate the future Europe in a civilised way which respects different views, and to help reach general agreement on how it should work. We have a responsibility to find a model which the European public can identify with. Explaining these ideas to our voters in convincing and understandable terms is a crucial challenge for us as national or European legislators. In their turn these voters have the right to expect that the Czech Republic's entry into the EU will mean not only an improved quality of life in all respects but also the chance to take their place with dignity alongside other nations in a democratic Europe.

(Applause)

2-020

President. - The price of consuming wine!

2-021

Katona (MPC-HU). - Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönjem és elmondjam, hogy nagyra értékelem azt a lehetőséget, hogy a csatlakozásra váró országok már a végső döntés előtt bemutatkozhatnak kollégáinknak. Nagyon jó érzés anyanyelvünkön megszólalni az Európai Parlament ülésén. Megtiszteltetés, hogy módomban áll átadni Önöknek a Magyar Köztársaság, a magyar nemzet, a Parlament üdvözlését. Annak a nemzetnek az üdvözlését, amely több mint 1100 éve, államalapítása óta a Közép-Európát ért viharok ellenére bebizonyította, hogy képes volt a fennmaradásra, hogy megfelelt a kihívásoknak és helye van a harmadik évezred Európájában is. Mi mindig európainak tartottuk magunkat, a térképek is így jelölik Magyarországot, mégis úgy gondoljuk, történelmünk egyik legfontosabb eseménye lesz, amikor néhány hónap múlva intézményesen is csatlakozhatunk a földrészünk jövőjét meghatározó Európai Unióhoz.

Nem ajándékba kaptuk ezt a lehetőséget. Az elmúlt évtizedben szívósan megdolgoztunk érte. Teljesítettük a csatlakozás követelményeit. Bebizonyítottuk, hogy megbízható, kiszámítható partnerek vagyunk, hogy nemzeti érdekünk következetes érvényesítésével egyidőben képesek vagyunk európai léptékben gondolkodni és beilleszkedni az európai népek közösségébe. Nem üres kézzel jövünk. Jól működő, versenyképes, folyamatosan növekvő gazdaságot, európai szintű oktatási rendszert, csökkenő munkanélküliséget, egyre jobban kiépülő szociális ellátó rendszert hozunk magunkkal. A rendszerváltás óta rekord gyorsasággal építettük ki demokratikus intézményrendszerünket. Kreatív, találemény polgáraink eddig is gazdagították a sokszínű európai kultúrát és tudományt. Bartók Béla vagy Teller Ede nevét mindenütt ismerik a világon. Kertész Imre pedig éppen ebben az évben nyerte el az Irodalmi Nobel Díjat. Természetesen gondjaink is hasonlóak az uniós országokban meglévőkhöz. Növelnünk kell a régiók és az egyes emberek közötti esélyegyenlőséget, mi is küzdünk a még meglévő szegénységgel, meg kell oldanunk a kisebbségek, köztük a romák nálunk is jelentkező problémáit, még jobban kell védeni csodálatos természeti értékeinket. De tudjuk, mit kell tennünk, és képesek vagyunk megoldani problémáinkat.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak!

Biztosíthatom Önöket, Magyarország felkészülten várja a csatlakozás időpontját. Remélem, hogy a következő években a monitoring-rendszer igazságos és méltányos lesz, és rövid időn belül világossá teszi minden uniós polgár számára, hogy Magyarország egyenrangú partner. A védzáradék átlátható és kölcsönös mechanizmusa útján pedig el lehet kerülni, hogy tartósan kétféle politika érvényesüljön a régi és az új tagállamok esetében. Három év átmenet után nekünk tizeknek mindenben az Európai Unió egyenrangú tagjává kell lennünk. Annak pedig mi magyarok külön örülünk, hogy az Unió nyitott a további bővítésre, hiszen jó szomszédi kapcsolataink és az ott élő több millió magyar érdekei is ezt kívánják. Számunkra nem a csatlakozás a végcél. Az Unió tagjaként Önökkel együtt részt akarunk venni a nizzai célkitűzés megvalósításában, hogy a következő évtized közepére Európa valóban a világ legdinamikusabban fejlődő régiója legyen. Mi úgy gondoljuk, a XXI. század Európája demokratikus, igazságos és hatékony lesz. Egyszerre fog érvényesülni a versenyszellem, az együttműködés és a szolidaritás. Olyan Európai Uniót szeretnénk, amely segíti a nemzetek önmegvalósítását, ahol az emberek magukénak érzik az Unió döntéseit, ahol egyre jobban érvényesülnek az emberi és az állampolgári szabadságjogok és ahol mindenki tudja, hogy kötelesek vagyunk megőrizni környezetünket a jövő generációk számára.

Hölgyeim és Uraim!

Céljaink azonosak, és ezekért a célokért érdemes együtt dolgoznunk. Valljuk, hogy Magyarország csak az Európai Unióval együtt lehet sikeres. Mi büszkék vagyunk arra, hogy az Unió tagjai lehetünk, és azt szeretnénk, ha Önök is büszkék

lennének ránk. Kívánom, hogy az Európai Unió 25 tagállama nyerje meg közösen a XXI. századot, legyen a XXI. század az egyesült Európa százada.

2-022

Gerdjikov (MPC-BG). - Уважаеми Господин Кокс, Уважаеми Господин Расмусен, Уважаеми Господин Проди, Уважаеми Дами и Господа. Българските Парламентаристи са признателни на Председателя на Европейския Парламент за неговата покана, представители на парламентите на страните кандидатки за членове в Европейския Съюз. Да гостуват на Европейския Парламент в Стразбург и да вземат участие в този дебат.

България не е между десетте страни които се очакват да приключат преговорите за пресъединяване в Копенхаген и да получат възможност да станат пълноправни членове на Европейския Съюз, до 2004 година. Но ние с удовлетворение констатираме, категоричната декларация в докладите на Европейския Комисия и в заключенията на Европейския Съвет в Брюксел, че и другите две страни които водят преговори за пресъединяване а именно България и Румъния, се считат за неделима част, от необратимия процес на разширяване на Европейския Съюз. Специално што се касае за България, изхождайки от положителните мнения за нейния напредък, изразени в документите на Европейския Комисия и на Европейския Съвет, ние се надяваме че в Копенхаген, България ще получи актуализирана пътна карта за приключване на преговорите до края на 2003 година и за членство в Европейския Съюз до 2007. Също така разширена пред председателителна програма и допълнителна финансова помощ. Това са реалистични цели за чието постигане разчитаме и на покрепата на Европейския Парламент. На тази подкрепа разчитаме и за намиране на разумно и справедливо решение за въпросите за ядрената енергетика на България, в съответствие с изискването за ядрена безопасност и с Националните интереси за изграждането на модерна енергийна система. В това отношение необходимо е да се проведе във възможно най-кратък срок, преди приключването на преговорите, исканата от България партньорска проверка, под егидата на съвета на министрите на Европейския Съюз. Ние знаем предизвикателствата които ни очакват по трудния път на подготовката ни за членство в Европейския Съюз и имаме готовност да изпълним добросъвестно всички наши ангажменти. Вярваме че напредъкът на България ще бъде оценяван справедливо на базата на диференциран подход и в съответствие с нейните индивидуални постижения. Възлагаме големи надежди, Уважаеми Господин Председател, на разбирането, сътрудничеството и подкрепата на Европейския Парламент в нашите усилия по подготовката на България за членство в Европейския Съюз. Благодаря Ви за вниманието.

2-023

Figel (MPC-SK). - Vážený pán predseda Parlamentu, vážený pán predseda Rady, pán predseda Komisie, ctené dámy, vážení páni, dovoľte mi na úvod za Národnú radu Slovenskej republiky a za prítomných kolegov v delegácii, poďakovať za pozvanie na rokovanie pléna Európskeho parlamentu na tému rozšírenia Únie.

Je pre nás aj čťou, aj potešením byť tu spolu s vami a rokovať o vízii, ktorá za poldruha roka sa môže stať a má stať realitou. A sme radi, že slovenský jazyk tu môže znieť ako budúci úradný jazyk Únie. Pre Slovensko je európska integrácia cieľom, aj nástrojom zároveň. Je nástrojom pre ďalší ekonomický rozvoj, pre posilňovanie demokracie, upevňovanie právneho štátu, ochrany ľudských práv, pre rozvoj regiónov, pre transformáciu spoločnosti. A je zároveň cieľom konštrukcie novej Európy, Európy bezpečnej, stabilnej, zjednotenej na osvedčených princípoch a hodnotách. Jadrom týchto hodnôt je ľudská dôstojnosť, sloboda, spravodlivosť a solidarita. Práve tieto hodnoty boli najcennejšie, keď sme pred trinástimi rokmi znovu získali slobodu. Na tomto mieste chcem vyjadriť tiež našu úctu a vďaku obetiam a úsiliam, ktoré prispeli k našej dnešnej slobode v Európe a dnešnej prítomnosti tu. Na Slovensku má európska integrácia dlhodobú väčštinovú podporu občanov a má väčštinovú podporu aj politických strán. Je najkonsenzuálnejšou politickou témou tohto času, a práve preto vytvára dôležitý základ pre domáce reformy, pre harmonizáciu práva a pre budúročné referendum.

Vážený pán predseda, Európsky parlament už desať rokov patrí k hlavným protagonistom rozšírenia Únie, ako prvý pomenoval rok 2004 za rok vstupu a navrhuje dátum vstupu nie neskôr ako 1.marec 2004. Pravidelná správa Európskej komisie bola u nás prijatá pozorne a pozitívne, je dôležitým zhodnotením stavu politickej, legislatívnej, economickej a inštitucionálnej pripravenosti. Vláda a parlament budú na ňu reagovať kontinuitou v pozitívach a na kritické miesta a nedostatky budú zamerané konkrétne opatrenia. Chcem oceniť podporu Rady Európskej únie a Komisie a dnes aj Parlamentu ukončiť rokovania s kandidátskymi krajinami v nasledujúcich týždňoch do Summitu. Som presvedčený, že pri konštruktívnom prístupe obidvoch strán, za úzkej súčinnosti Európskej komisie je tento cieľ reálny. Prijateľné riešenie v oblasti poľnohospodárstva a rozpočtu si však žiada flexibilitu aj na strane členských krajín.

Pán predseda, okrem zostávajúcich kapitol treba do Summitu ešte dohodnúť aj dátum vstupu. Po vstupe zorganizujeme na Slovensku prvú európske voľby, ale veľmi dôležité tiež bude, aby sme sa ako nová členská krajina mohli zúčastniť medzivládnej konferencie o budúcej ústavnej zmluve. Potrebujeme jasné potvrdenie v prístupovej zmluve, že o budúcich reformách budú mať právo rozhodovať aj noví členovia. Oceňujem možnosť účastniť sa práce Konventu, rozšírená Únia potrebuje vyššiu efektívnosť, legitimitu, transparentnosť rozhodovacích procesov. Chceme tvoriť silnú Úniu, ktorá má nie len ekonomickú výkonnosť, ale aj bezpečnostné a obranné schopnosti. Naším cieľom je Európa nie ako superštát, ale ako dobre zorganizované spoločenstvo členských krajín. Slovensko chce prispieť do rodiny európskych kultúr, vedomie spolupatričnosti kultúr európskych národov bude dobrým základom pre kultúru a politiku spoluzodpovednosti v Európe. Z

vřaky za pozvanie, pán predseda, dovořte mi ukončitř vo vařom rodnom jazyku: Mr President, the father of Europe, Robert Schuman, called on the members of the European Community to be ready to accept nations of central and eastern Europe once they had their freedom. We are here today free, friendly, democratic and linking our freedom with responsibility towards our national and common European future. Strasbourg is a special place where French and German cultures and nations meet together. Strasbourg commemorates reconciliation between the two nations.

Dear friends, let us work intensively and credibly together, both here and back home with our fellow citizens, in order to fulfil successfully our generation's moral, historical and political duty in the future to build a peaceful, stable, cooperative united Europe. You can count on us, the people of Slovakia, too.

(Applause)

2-024

Steponavičius (MPC-LT). - Gerbiamas Pirmininke, gerbiami kolegos, mes visi sutarėme, kad řis susitikimas yra išskirtinis, ypatingas. řis laikas taip pat yra ypatingas: Europa vienijasi ir tampa stipresnė nei bet kada. Be abejo, mes norime stiprios, efektyviai veikiančios ir pirmaujančios Europos. Ypatinga yra žinia ir ta, kurią Europos tautos, valstybės ir piliečiai po keleto mėnesių pagarsins pasauliui. řtai būdas pradėti 21-ąjį amžių! Ař giliai tikiu, kad 21-asis amžius prasidėjo ne nuo Rugsėjo 11-osios. Mums, europiečiams, amžius prasidės, kai Europos Parlamentas ratifikuos deřimties naujų Europos Sąjungos narių stojimo sutartis.

Mes, politikai, esame apsisprendę kurti ne tik išplėstą, platesnę Europą. Mes norime Europos, kurioje individas būtų saugesnis, labiau pasitikintis, daugiau atsakingas. Taigi, Europa stovi ant naujo būties etapo slenksčio: ne tik dėl plėtos, bet ir dėl kintančio savo turinio. Tai dvigubas išřūkis, todėl mes turime būti nuoseklūs savo sprendimuose ir atviri su mūsų valstybių piliečiais. Todėl neturime pamiršti ir keleto svarbių dalykų: Europos Sąjungos struktūros ir organizacija neturi keisti politinės ir teisinės Europos Sąjungos prigimties, Europos Sąjungos galios ir institucijos yra išvestinės iš valstybių galių. Mes ratifikuosime dabartines steigiamąsias sutartis 2003-iais metais. řia turi būti užtikrintas nuoseklumas ir pereimamumas, tuo pačiu vengiant išpūdžio, kad jų reikšmė kaip nors menkėja - politiškai ar teisiškai. Nes tai bus sutartys, kurių pagrindu mūsų piliečiai darys išvadą apie tai, kas yra Europos Sąjunga.

Parlamentinės dimensijos vaidmuo jau auga Europos Sąjungos plėtos bei derybų dėl narystės kontekste. Visų valstybių kandidačių parlamentai jau yra išitraukę į derybų dėl narystės priežiūros procesą. Europos Parlamentas, galiu tvirtai teigti, nuosekliai analizuoja derybų eigą bei valstybių kandidačių daromą pažangą. Todėl noriu pasveikinti pono Elmar Brok parengtą raportą ir rytoj balsuojamą rezoliuciją dėl plėtos. Taip pat noriu pasveikinti išmintingą praeitos savaitės Europos Sąjungos ir Lietuvos Jungtinio Parlamentinio Komiteto rezoliuciją, kuri atspindi Europos parlamentarų ir nacionalinių parlamentų susitarimą esminiais klausimais. Sudėtingu Kaliningrado klausimu Jungtinis Parlamentinis Komitetas patvirtino, kad Lietuvai turėtų būti suteiktos visos politinės, teisinės ir finansinės garantijos, jog ji prisijungs prie Šengeno erdvės su pirmąja řalių grupe. Jungtinis Parlamentinis Komitetas atsižvelgė į Lietuvos Respublikos Seimo rezoliuciją Kaliningrado klausimu.

Lietuvos Parlamento nuostata yra ta, kad visos Europos Sąjungos valstybės - esamos ir būsimos, turi turėti vienodas sąlygas Europos Sąjungoje: Šengeno režime, Europos Monetarinėje Sąjungoje ar Bendrojoje Žemės Ūkio politikoje. Pastaruoju klausimu esame įsitikinę, kad pereinamasis laikotarpis tiesioginėmis išmokomis turėtų tęstis ne ilgiau 2006-ųjų metų.

Pone Pirmininke, išplėsta ir laisva Europa - tikslas, dėl kurio visi sutarėme ir kurio siekiame kartu, dabartinės narės ir kandidatės. Suprantame, kad tai ne tik istorinis momentas, bet ir milžiniškas išřūkis bei galimybės visų pirma mūsų žmonėms. Pirmininkas Pat Cox kalbėjo, kad mūsų laikas atėjo. Ař tikiu, kad visų mūsų laikas atėjo. Todėl padarykime viską, kad tai įvyktų kiek įmanoma greičiau. Ačiū.

2-025

Rugate (MPC-LV). - Augsti godātais prezidenta kungs! Kolēģi deputāti! Latvijas Republikas Saeimas delegācijas vārdā izsaku pateicību Pat Cox kungam par ideju Eiropas Savienības kandidatvalstīm piedalīties Eiropas Parlamenta debatēs. Zīmīga sakritība. Vakar, 18. novembrī, mana Dzimtene svinēja Neatkarības proklamēšanas 84. gadadienu. řorīt man ir tas gods kā Latvijas tautas priekřstāvei Saeimā pirmo reizi no Eiropas Parlamenta augstās tribīnes uzrunāt citu valstu parlamentu deputātus manas tautas valodā – latviski.

Patlaban Eiropas Konvents aktīvi debatē par Jauno Konstitucionālo Līgumu, kurā nākotnes paplašinātajā Eiropas Savienībā būtiska loma būtu paredzama Nacionālajiem parlamentiem.

Latvijas pozīcija ir tāda, ka, lai nodrošinātu subsidiaritātes principu ievērošanu, kā arī valdības darba kontroli Padomē, Līgumam būtu jāietver nosacījumi par Nacionālā Parlamenta aktīvas iesaistīšanās formām Eiropas Savienības darbā. Nacionālajiem Parlamentiem jābūt iespējai formulēt savu nostāju pret Eiropas Savienības likumdošanu jebkurā jautājumā.

Vienlaikus Latvija atbalstītu vienpalātas sistēmu Eiropas Parlamentā, lai netiktu lieki sarežģītas un paildzinātas lēmumu pieņemšanas procedūras. Tāpēc Līgumam būtu iespējami skaidri jāparedz, Eiropas Parlamenta un Nacionālā Parlamenta kompetenču sadales princips, kā arī mehānismi un procedūras kompetenču noteikšanai.

Latviju, atbilstoši proporcionalitātes principam, Eiropas Parlamentā pārstāvēs tikai astoņi deputāti, tāpēc Latvijai ir ļoti būtisks jautājums - kā tiks nodrošināts subsidiaritātes princips? Latvijai kā kandidātvalstij jāatrod vislabākā formula, pēc kuras Saeimas simts tautas priekšstāvji un Eiropas Parlamenta astoņi deputāti sadarbotos viedokļu saskaņošanā, lai Eiropas Savienības likumdošanā vēlētais netiktu attālināts no lēmuma pieņemšanas, īpaši Latvijai būtiskos jautājumos. Svarīgi ir panākt optimālu Latvijas Saeimas līdzdalību Eiropas Parlamenta likumdošanā.

Latvija ir vienisprātis ar citu kandidātvalstu pausto viedokli Eiropas Konventā, ka Nacionālo Parlamentu lomas palielināšana - nodrošinātu Eiropas Savienībai lielāku atvērtību sabiedrībai, kā arī saikni starp nacionālajiem politiskajiem procesiem un Eiropas Savienības līmeņa procesiem, tā vairojot kopīgo izpratni par lietām un procesiem.

Savukārt Eiropas Parlamenta nozaru komisiju un Nacionālo Parlamentu pastāvīgo komisiju sistemātiska sadarbība nodrošinātu savlaicīgu informācijas un viedokļu apmaiņu būtiskos kopīgās likumdošanas jautājumos. Un pats galvenais – pirms lēmumu pieņemšanas Eiropas Parlamentā.

Latvijā jau iestāšanās sarunu laikā izveidojās labs mehānisms sadarbībai ar Eiropas institūcijām. Tā ir Saeimas Eiropas lietu komisija ar plašām nacionālajā likumdošanā nostiprinātām pilnvarām gan likumdošanas saskaņošanai, gan arī Latvijas valdības ministru darba uzraudzībai. Cerams, ka labi iesāktais attīstīsies. Nacionālajiem Parlamentiem ir svarīgi panākt reālu iespēju ietekmēt Jaunā Konstitucionālā Līguma pieņemšanu un reālo darbību. Latvija atbalsta Eiropas Konventā izteikto agrās brīdināšanas sistēmas izveidi, kad, citiem vārdiem sakot, Eiropa lemj, bet Saeima uzrauga lēmuma pieņemšanas gaitu un ir maksimāli informēta par procesiem Eiropas Parlamentā.

Reāla Nacionālo Parlamentu lomas nostiprināšana būtu laba zīme arī tajā nozīmē, ka kļiedētu Nacionālo valstu bažas par iespējamo pārlikto suverenitātes ierobežošanu Eiropas Savienības konstitucionālajās tiesībās. Mūsu kopējais mērķis ir diversite en unite – daudzveidība vienotībā. Šādas zīmes no Eiropas Latvijā sekmētu pozitīvu rezultātu Referendumā.

Nobeidzot vēlos atzīmēt, ka pēc iestāšanās Eiropas Savienības galējā robeža sakrīt ar Latvijas Austrumu robežu Latgalē. Esmu tur dzimusi. Ludzā. Tur arī dzīvoju. Labi pazīstu savus daudznacionālos, Daudzas kultūras pārstāvošos novadniekus – latviešus, poļus, ēbrejus, krievus, baltkrievus... Tas ir viņu uzticības mandāts, ceturto reizi mani ievēlot Neatkarīgās Latvijas Saeimā. Tāpēc arī viņu vārdā vēlos vēstīt jums, ka Latvijas pilsoņi pilnībā apzinās lielo atbildību – padarīt Latvijas un Eiropas robežu drošu un necaurejamu. Grand merci de votre attention!

2-026

Jakič (MPC-SI). - Najlepša hvala. Spoštovani kolegi in kolegice, ko smo se v začetku devetdesetih v Sloveniji začeli pripravljati na članstvo v Evropski uniji, smo govorili o letih, morda desetletju, ki so pred nami. Danes z veseljem govorimo o mesecih in dnevih, ki nas ločijo od tega, da v resnici postanemo eno. Ponovil bom nekaj, kar sem enkrat že rekel: "Slovenska in evropska zastava sta vedno vihrali ena ob drugi. Predstavljali sta dve plati naše identitete." Dvanajst rumenih zvezd na modri podlagi nismo razumeli kot predstavitev ene ali druge inštitucije. Zvezde so predstavljale upanje, da se za strahovi in nesigurnostjo današnjega dne obeta boljši jutri. Evropska zastava za nas predstavlja vrednote svobode, pravice, demokracije in človekovih svoboščin. Te vrednote so tako vaše kot moje, so naše.

Rqd bi se zahvalil poslanski skupini ELDR, ki je pred tremi leti začela intenziven dialog s tako imenovanimi virtualnimi poslanci, vam, predsednik Cox, in Evropskemu parlamentu, ki sta to na pričujoč način omogočila za vse danes, premierju Rasmusenu za uspešno predsedovanje in varen pristanek v Kopenhagnu ter predsedniku Prodiu in Komisiji za korekten mandat za pogajanja. Državljanke in državljani Slovenije pričakujemo, da bo končni dogovor prinesel uravnotežen in pravičen rezultat, sprejemljiv za obe strani. Če temu ne bo tako, bo nekaj nepotrebne grenkobe ob glasovanju na referendumu za članstvo.

Slovenija je neproblematična, politično in ekonomsko stabilna država in korekten partner, ki spoštuje vse mednarodne obveznosti. To želimo početi tudi v družbi z vami, ob dejstvu, da se vidimo kot enakopravna država članica, z enakimi pravicami in obveznostmi kot vse ostale države. Danes boste obravnavali poročilo, ki nas lahko naredi eno in dokončno odpravi strah in negotovost za našo bodočnost in bodočnost naših potomcev. Upam, da bo vaša odločitev lahka.

2-027

Kreizberg (MPC-EE). - Austatud härra president! Lugupeetud Euroopa Parlamendi liikmed ja külalised! 14 aastat tagasi võeti Tallinnas, Eesti ajaloolises parlamendihoones vastu deklaratsioon Eesti seaduste ülimalikkuse kohta seaduste suhtes, mis olid meile võõra kultuuri poolt meie tahte vastaselt meile peale surunud. See oli totalitaarse süsteemi

lagunemise signaal, meie jaoks aga oma riigi taastamise algus, Eesti Euroopasse tagasipöördumise algus. Täna kõlab eesti keel esimest korda ametlikult Euroopa Parlamendis. See on meile suur ja tähendusrikas sündmus.

Demokraatia, turumajandus ja inimõigused on väärtused, mis on meid kindlalt lähendanud Euroopa Liidule ja teinud võimalikuks selle, et seisame Euroopa Liitu astumise lävel. Kindlasti tahame eemale sellest, kust oleme tulnud, tahame võrdväärsete riikide liitu, mitte ainult sõnades, sest selle etapi oleme läbinud ja loodetavasti igaveseks, vaid tegudes. Paljud meist igatahes usuvad seda, millest räägib Euroopa Liidu lepingu artikkel 1: liidu ülesanne on ühtekuuluvust ja solidaarsust ilmutaval viisil korraldada liikmesriikide ja nende rahvaste vahelisi suhteid.

Me usume meie ühist majanduslikku ja julgeolekualast tulevikku. Samas ei tohi me ignoreerida lähiajaloo sündmusi ega kultuurilist eripära. Koostöövormid, mis paratamatult viivad tsentraliseerituse tugevnenemisele, Euroopa Komisjoni mõjuvõimu kasvule, kvalifitseeritud häälteenamusega otsustamise laienemisele, nõuavad erakordselt täpset põhjendamist ja sellest johtuva lisaväärtuse (additional value) esiletoomist. Otsustusmehhanismid peavad olema selged, samuti tuleks vähendada juriidiliste instrumentide hulka. Kodanikul ei tohi tekkida muljet, et kuskil kaugel, Brüsselis võetakse vastu arusaamatuid otsuseid, mis kehtivad meie kodanike kohta, mida aga ükski meie kodanik mõjutada ei suuda.

Me ei soovi, et Euroopa Liitu tunnetataks kui võõrvõimu väljaspool liikmesriikide ja tema kodanike mõju. Meie halb ajalooline kogemus teeb mõnedki kartlikuks, niipea kui kuulatakse sõna "föderalism" või seda, et me delegeerime osa oma suveräänsest otsustamisest Euroopa Liidule. Usun, et tuleviku Euroopa Liit ei anna alust küsida nii, nagu küsiti 1988. aastal Eesti loomeliitude pleenumil, korrates Soome kirjanik Haavikko sõnu: "Kui võim on rahva käes, kelle käes ta siis on?"

Euroopa Liidu konstitutsioonilises lepingus kavandatakse Euroopa Liidust väljaastumise protseduuri. Usun, et see ei nõrgenda, vaid tugevdab Euroopa Liitu. Aitab oluliselt kaasa solidaarsuse süvenemisele ja konsensuse leidmisele liikmesriikide jaoks tähtsates küsimustes. Selle taustal ei paista paljudele euroskeptikutele enam eriti ohtlik pidevalt süvenev liikumine valitsustevaheliselt meetodilt ühenduse meetodi suunas ja sammaste süsteemi kaotamine kavandatavas uues Euroopa Liidu lepingus.

Pärast liitumislepingu valmimist ootab meid ees tõsine kodutöö – viia kodanikeni selged teadmised, mida Euroopa Liitu kuulumine kaasa toob. Me soovime, et iga kodanik teeks oma otsuse referendumil selgetele teadmistele ja arusaamale tuginedes. Jutt ei ole pelgalt arvutustest, mitme krooni võrra keegi rikkamaks saab või vaesemaks jääb (viimast, ma loodan, ei juhtu). See tähendab ka teadmisi kodanike õigustest ja vabadustest, julgeolekust, solidaarsusest, aga samuti ausa konkurentsi võimalustest. Euroopa Liidu ühistegevuse tulevik sõltub sellest, kui lähedane ja arusaadav on ta oma kodanikele.

Täna valmistume astuma Euroopa Liitu, mille kontuurid on küll teada, aga detailsed toimimismehhanismid alles kujunemisejärgus. Euroopa Tuleviku Konvent on jõudnud sellesse staadiumi, kus konstitutsiooni projekt on valmimas. Eestis, ja ma usun, et teisteski liituvates riikides peetakse igati loomulikuks, et valitsustevahelisel konverentsil, kus tehakse otsused tulevase Euroopa Liidu lepingu kohta, saavad võrdväärse liikmena osaleda ka Kopenhaagenis liitumisvalmiks tunnistatud praegused kandidaatriigid.

Austatud Euroopa Parlamendi liikmed! Te esindate riike, kus samuti nagu meie kodus mõeldakse ootuste, lootuste, aga ka teatava ärevusega peagi laieneva Euroopa Liidu peale. Me mõistame liikmesmaade ettevaatusabinõusid praeguse, oma olemuselt täiesti unikaalse laienemise puhul. Vastastikune usaldus saavutatakse lõplikult realses koostöös. Ma loodan, et need sammud, mis teie rahvad ja valitsused peavad astuma selleks, et Euroopa Liidu uuenemine toimuks, astutakse kindla teadmise, et see teenib rahu, julgeolekut ja üldist õitsengut Euroopas.

Täna tähelepanu eest! Küllaltki suures üksmeeles on Euroopa Konvent leidnud, et Euroopa Liidu legitiimsuse suurendamiseks tuleb tugevdada Euroopa Parlamendi ja rahvusparlamentide rolli, tihedamaks peab muutuma nende omavaheline koostöö. Loodame, et Euroopa Parlamendi tänane ajalooline küllakutse rahvusparlamentide esindustele sümboliseerib, et selline soov on tõesti vastastikune ja tugev ning muutub tulevase Euroopa Liidu toimimise normiks.

Rahvusparlamentide osaks jääb Euroopa debati organiseerimine oma maal. See kujutaks endast konstruktiivset koostööd oma valitsusega, informeerimaks inimesi Euroopa Liidus tehtavatest otsustest hõivates kaasa kodanikeühiskonna?. Teiseks, rahvusparlamentid peavad tihedas koostöös oma ministritega kujundama seisukohad Euroopa Nõukogus toimuvateks hääletusteks.

Kõrvuti demokraatia tugevdamisega tuleb mõelda Euroopa Parlamendi ja rahvusparlamentide vahelise optimaalse tööjaotuse peale.

Üha pinnapealsem süvenemine, üha kergemini võivad mõjuda ebaratsionaalsed argumendid. Haridus ja mitte ainult vahetuile kmajanduslikule kasule orienteeriud haridus om rõhuga kvaliteedile jne. Inimõigused, solidaarsus, kohesiivsus. Huvi materiaalse heaolu huvita võimu vastu, kes seda teostsab. Põllumajanduse üleminekuperiood mitte üle 2006.a.

2-028

Χρήστου (MPC-CY). – Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι, η σημερινή μας συνάντηση είναι μια σημαντική μέρα για τα κοινοβούλια των υπό ένταξη χωρών, γι' αυτό αξίζει κάθε επαίνου αυτή η πρωτοβουλία.

Εκπροσωπώ το Αριστερό Κόμμα της Κύπρου, το οποίο κατέχει το 35% των εδρών της Κυπριακής Βουλής, και σας μεταφέρω το χαιρετισμό τόσο των συναδέλφων μου όσο και του Προέδρου της Κυπριακής Βουλής Δημήτρη Χριστόφια, που είναι ταυτόχρονα και ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματός μας.

Όλες οι πολιτικές δυνάμεις στην Κύπρο και ο λαός μας στο σύνολό του, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, από χρόνια στηρίζουν την προσπάθεια για ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί πιστεύουν ότι θα έχει θετικές επιπτώσεις τόσο για το νησί μας όσο και για την ίδια την Ένωση.

Η θέση της Κύπρου στην ανατολική άκρη της Μεσογείου και οι άριστες σχέσεις της με όλα τα κράτη της περιοχής, τόσο με τα αραβικά όσο και με το Ισραήλ, είναι στοιχεία που δεν μπορούν να παραγνωρισθούν.

Αυτές τις μέρες ενώπιον του κυπριακού λαού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, βρίσκεται η πρόταση του Γενικού Γραμματέα κ. Ανάν για μια συνολική διευθέτηση του κυπριακού προβλήματος. Χθες, η μεγάλη πλειοψηφία των ελληνοκυπριακών κομμάτων αποφάσισε να στηρίξει τη διαπραγμάτευση στη βάση αυτού του σχεδίου. Ευχόμαστε ειλικρινά οι συνομιλίες να έχουν αίσια κατάληξη και να επανενωθεί η πατρίδα μας στη βάση μιας ομοσπονδίας, που θα φέρει την ειρήνη και την ευημερία για όλους τους κατοίκους της. Όμως, ό,τι και να συμβεί, είμαστε βέβαιοι ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένταξη της Κύπρου, με ή χωρίς λύση, θα υλοποιηθεί στην Κοπεγχάγη τον επόμενο μήνα.

(Χειροκροτήματα)

2-029

Frendo (MPC-MT). - Sur President, gustament int sejjajt dan li qed naghmlu llum bhala rehearsal, nispera li huwa dress rehearsal ghaliex din hi l-ahhar prova qabel ma naslu ghar-realta'. Nemmen Sur President li xorta wahda l-importanza storika u s-sinifikat ta' din il-laqgha jolqtok immedjatament.

It-tkabbir ta' l-Unjoni Ewropeja lejn il-Lvant u n-Nofs in-Nhar, m'huwiex biss mument ta' maturazzjoni storika ghal-pajjizi individwali li jikkonstitwixxu dan it-tkabbir, huwa ukoll mument ta' milja storika ghall-Unjoni Ewropea u l-ghanijiet originali taghha. It-tkabbir isahhah il-paci u l-istabilita li huma l-marka karateristika ta' l-Unjoni Ewropeja. Jistaqbilixxi u jizgura firxa kontinentali wiesgha ghad-demokrazija pluralista u ghall-harsien tad-drittijiet tal-bniedem. Isahhah is-suwiehed intern u jkabbri f'wiehed mis-swieq ewlenin tad-dinja.

Gejjin ilkoll flimkien, Sur President, mhux biex niehdu izda biex naghtu lil xulxin, biex nissiehu flimkien u nsibu sahha li ma jista qatt ikollna individwalment. Gejjin lkoll flimkien biex inkomplu nizviluppaw il-mudell Ewropew li fil-qalba tieghu ghandu r-rispett reciproku, l-ugwaljanza, t-toleranza u s-solidarjeta'. Huwa biss bis-sens qawwi ta' solidarjeta', kif qal ukoll il-President Prodi li jizgura ukoll li hadd ma jibqa' lura li l-popli u c-cittadini Ewropej organizzati fl-Istati Membri fl-Unjoni, flimkien jistghu jaffrontaw b'success l-isfidi taz-zminijiet u jimxu l-quddiem.

Gejna flimkien Sur President f'kakofonija ta' l-lingwi differenti, mhux biex noholqu Torri ta' Babel, izda biex nesprimu bl-uzu ta' l-ilsna taghna differenti li hija mid-diversita' kulturali ukoll li tissawwa l-identita' Ewropeja. Din mhijiex id-djufija imma s-sahha ta' l-Ewropa. Kull pajjiz minna, zghir u kbir, ghandu xjofri lill-esperjenza Ewropeja.

Jiena nigi minn pajjiz u poplu zghir, minn wiehed mill-izghar pajjizi fl-Ewropa u minn wiehed mill-eqdem popli ta' l-Ewropa. Civiltà' li tmur lura sitt elef sena. Matul din l-istorja millenarja Malta pajjizi u l-Maltin il-poplu tieghi, kellu momenti importanti meta taw sehemhom bis-shih ghal-harsien u ghat-tiswir tal-kultura u l-valuri li jidentifikaw l-Ewropa. Insemmi biss zewg mumenti u avvenimenti li ghadhom hajjin u cari fil-memorja kollettiva tal-popli Ewropej.

L-ewwel, it-Tieni Gwerra Dinjija li fuq kollox kienet gwerra Ewropeja u li mid-debris taghha nbriet l-Unjoni Ewropeja tal-llum. F'dik il-gwerra pajjizi kien it-territorja li rcieva l-akbar intensita' ta' bombi fuqu u l-genituri u n-nanniet taghna ghexu f'xelters maqtughin fil-blat Maltin, popolazzjoni civili li baghtiet persentagg gholi ta' mejtin u midruba u guh fi sforz biex Malta irnexxiela mac-cediex u tibqa' wahedha tirrezista f'bahar Mediterranju li dak in-nhar kien iddominat minn forzi tad-dlam opposti ghal-valuri tal-liberta' u tad-demokrazija li tirrapprezenta l-Ewropa llum.

U aktar ricenti kienet gustizzja storika li mal-waqa tal-hajt ta' Berlin u d-divizjoni Ewropeja, l-Presidenti Bush u Gorbachev ghazlu li jiltaqghu f'Malta biex jissigillaw it-tmiem tal-gwerra bierda.

Madwar il-mejda komuni Ewropeja l-Maltin igibu maghhom l-istorja tac-civlta' taghhom u jpoggu l-maduma taghhom fil-muzajk tal-pajjizi ohrajn biex tigi kompletata, din l-istampa li hija l-Unjoni Ewropeja. Ingibu maghna, Sur President, ic-cokon taghna, li huwa ukoll l-kontribut taghna, ghax jaghmilna pajjiz li hadd ma jhares lejh bhala tgheddida, u allura art naturli ghar-rikonciljazzjoni u d-djalogu. Pajjiz li huwa l-wicc tal-hbiberija ta' l-Ewropa lejn il-girien taghha lejn n-nofs in-nhar tal-kosta Mediterranja.

Sur President illum f'din l-Awla Parlamentari dan kollu qeghdin niccelebrawh. Mument meta l-familja Ewropeja, qeghda terga lura flimkien b'mod volontarju u pacifiku. Hu mument ta' responsabilita' kbira fuqna lkoll. Irridu nizguraw success minn din l-impriza biex ghalina u ghal uliedna nizguraw li l-futur jitwettaq.

2-030

Wojciechowski (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Panie i Panowie, rozszerzenie Unii to proces dwustronny, nie tylko kraje kandydujące wstępują do Unii, ale również Unia do nich wchodzi. W tym procesie potrzebne jest partnerstwo, któremu nie służy stawianie krajom kandydującym warunków prowadzących je do członkostwa drugiej kategorii. Opinia publiczna w Polsce jest zaniepokojona uporem Unii przy niesprawiedliwych warunkach dla rolnictwa krajów kandydujących. W Polsce może to doprowadzić do negatywnego wyniku narodowego referendum. Może się zdarzyć, że Polska nie przyjmie Unii Europejskiej w swe granice. To zagroziłoby całemu procesowi rozszerzenia. Trudno bowiem wyobrazić sobie, Europę rozszerzoną bez Polski, stanowiącej ponad połowę ludności i terytorium krajów kandydujących pierwszej grupy.

Wczoraj delegacja polska długo krążyła nad Strasbourgiem nie otrzymując zgody na lądowanie. Dobrze wystartowaliśmy z Warszawy, byliśmy przygotowani do zakończenia lotu, ale spowity mgłą Strasbourg nie był gotów nas przyjąć. Ostatecznie wylądowaliśmy w Bazylei, poza Unią, oby nie był to zły znak dla rozszerzenia. Oby nasza wspólna dzisiejsza nadzieja nie przerodziła się we wspólny żal nad straconą szansą. Nie możemy zbyt długo krążyć we mgle bo zabraknie nam paliwa. Dziękuję bardzo.

2-031

President. - Of course we rejoice in the fact that in spite of the vicissitudes of nature, our political determination won in the end and we are here together.

2-032

Gollnisch (NI). – Monsieur le Président, je me fonde sur l'article 120 de notre règlement relatif à l'attribution du temps de parole. Il est de tradition dans ce Parlement et même de règle que les temps de parole soient attribués proportionnellement à l'importance de chaque formation politique. Il a été attribué, c'est bien naturel, dix minutes de temps de parole aux délégations de chacun des États candidats à l'adhésion. Je crois savoir, sauf erreur de ma part, que la délégation roumaine s'est vu confisquer l'intégralité de son temps de parole par le parti socialiste roumain, ce au détriment de toute formation d'opposition, y compris du principal parti d'opposition, le parti de la grande Roumanie représenté ici par sept députés.

Je voulais dire sans agressivité à nos collègues du parti socialiste roumain que c'est une conception du socialisme qui s'apparente à celle du défunt Ceaucescu.

2-033

President. - On the question that you raise in the point of order, as you know this is a special assembly today and does not constitute an ordinary meeting of the House. Our invitation to our colleagues to join us today invited them to establish, both in terms of the representative nature of their delegations and in terms of their speaking time, how to proceed according to their preferences. As Chairman I will respect that, but I take note of your observation.

2-034

Pana (MPC-RO). - Domnule Președinte, stimați membrii ai Parlamentului european, stimați colegi din Parlamentele țărilor candidate, distinși reprezentanți ai corpului diplomatic, doamnelor și domnilor, înainte de a începe permiteti-mi să fac o scurtă precizare, sunt senator al Partidului Democrat, partid care se află în acest moment în opoziție cu partidul de guvernământ. Mă aflu aici în calitate de vice-președinte al Partidului Democrat, partid de opoziție și senator al României. Permiteți-mi să continui mesajul României prin glasul meu astăzi, prin glasul unui reprezentant al unui partid de opoziție. Îmi este deosebit de plăcut să subliniez semnificația deosebită a hotărârii Parlamentului european de a invita reprezentanți ai Parlamentelor țărilor candidate pentru a participa pentru prima oară la o sesiune a Parlamentului european. Din nou Parlamentul european, confirmă vocația sa nobilă pentru marile proiecte europene în continuarea generoasei sale tradiții. Să nu uităm că aceasta este Instituția europeană care a lansat pentru prima oară rezoluțiile care au stat la baza documentelor Consiliilor europene, istorice, care au așezat fundamentele viitoarei configurații a Europei. Noul Raport al Parlamentului Europei, reconfirmă sprijinul acestui for pentru unificarea Europei. Iată de ce suntem convinși că participarea noastră ca observator la activitățile Parlamentului european în următoarea perioadă este extrem de benefică. Credem că viziunea politică comună și solidaritatea europeană trebuie să constituie firul călăuzitor al tuturor acțiunilor noastre comune, iar prioritatea politică fundamentală a Europei este să asigure succesul largirii Uniunii europene. Se va putea vorbi însă de succesul deplin a celei de a cincea extinderi a Uniunii Europene numai după ce se vor fi alăturat familiei europene țările care vor adera în 2007. Împărtășim convingerea că rolul Parlamentelor este să construiască

dimensiunea democratică a viitoarei Europe și că Parlamentele trebuie să fie sursa de legitimitate a acțiunilor Executivelor, fie la nivel național, fie la nivel comunitar.

Cetățenii României sunt cei care merită pe deplin integrarea în marea familie europeană și acest act de dreptate se face în primul rând în interesul lor indiferent de efemerul politic. Răspunzând aspirației cetățenilor români de a fi ancorați definitiv și ireversibil în spațiul comun european, credem cu toată fermitatea că țelul nostru, ca România să devină membră a Uniunii Europene la 1 ianuarie 2007 trebuie să devină un obiectiv comun al României și Uniunii europene. În spiritul viziunii politice comune care animă marele proiect european, cetățenii României vă cer ca anul 2007 să fie consacrat în mod expres în documentele Consiliului european de la Copenhaga ca anul aderării României la Uniunea europeană. Sigur că în anii care vor pregăti intrarea României în Uniunea Europeană se impune în continuare adoptarea acelor măsuri ferme pentru a învinge toate problemele de a căror rezolvare depinde atingerea obiectivului nostru de membrii ai Uniunii Europene în 2007. În calitatea mea de reprezentant al unui partid de opoziție, vă asigur că opoziția democratică din România urmărește eforturile de implementare a măsurilor legislative de ordin politic, economic și social menite să garanteze aplicarea la timp a criteriilor și standardelor necesare aderării României la Uniunea europeană. Interesul național ne impune nouă, ca un partid de opoziție să fim cogaranți prin acțiunea noastră parlamentară și pe alte planuri, ai măsurii îndeplinirii de către România a criteriilor de aderare la Uniunea Europeană; tocmai, pentru că știm că România nu poate deveni membră în 2007 fără a îndeplini pe deplin aceste criterii. Aceasta va însemna continuarea cu hotărârea reformelor pentru întărirea capacității administrative și judiciare necesare pentru implementarea acquis-ului și încheierea procesului de edificare a unei economii de piață funcționale. Trebuie să menționez că partidul pe care-l reprezint și anume Partidul Democrat, repet partid de opoziție în România a fost primul partid din România care a lansat anul 2007 ca fiind dată posibilă și necesară a aderării noastre. Românii știu că locul lor este în familia europeană și că integrarea în Uniunea europeană este profitabilă nu numai pentru noi ci și statelor membre ale Uniunii Europene. Pentru 10 țări europene, Consiliul de la Copenhaga va fi un triumf al încheirii drumului început acum mai bine de un deceniu. În lumina caracterului inclusiv și ireversibil al procesului de extindere faceti ca pentru România, momentul Copenhaga să fie data spulberării ambiguităților și temerilor în legătură cu stabilirea punctului final al acestui drum dificil pe care încă îl mai avem de parcurs. Și noi împărtășim convingerea că o Europă unită este într-adevăr darul pe care-l putem face următoarelor generații de cetățeni europeni. De aceea, cred cu fermitate că este de datoria nu numai a viitorilor membrii, inclusiv a României, dar și a Uniunii europene să așeze acest proces pe făgașul coresct. Vă mulțumesc.

2-035

Klaus (MPC-CZ). - Mr President, as one of the leaders of the opposition in the Czech Republic, I would like to say very clearly that we are ready and willing to participate in the European integration process. We have always been part of Europe and I want to reassure you that, at this point in time, we do not intend to stay on the outside of the Union.

In the communist era we dreamed of being a normal European country and of enjoying the life in a free and open European society. We are happy to have this opportunity now. Nevertheless, I must say that we have, in several fields, different views compared to what we see and hear to be a prevailing concept, with regard to EU institutional arrangements as well as the dominant EU political philosophy and ideology, which is currently based mainly on social democracy and Christian democracy.

We hope the ongoing debate in the Convention will be a constructive process which will bring about important changes aiming for a better, freer and more prosperous Europe. We are now ready to be part of it even before formally entering the EU because we feel an obligation to guarantee our citizens membership, which will be so beneficial for them.

I must say this is something we do not take for granted. We hope the existing Member States will cooperate in creating conditions which will make it possible and that we will not be given the status of a second rate or a second class citizenship which would bring us higher costs rather than benefits. However, we are optimistic. We believe that positive solutions will be found and because of this we are looking forward to being here with you.

2-036

Szájer József (MPC-HU) - Tisztelt Képviselők! Egy magyar képviselőnek, amikor először meszólal az Európai Parlamentben, az első szava a köszöneté kell, hogy legyen. Köszönet azoknak az 1956-os szabadságharcosoknak, akik életüket és vérüket adták azért, hogy az, aminek most a részesei vagyunk, bekövetkezhetett. Köszönet azoknak a magyaroknak és európaiaknak, akik soha nem nyugodtak bele Európa kettéosztásába, és köszönet a magyar nemzetnek, aki megdolgozott azért, hogy most mi itt lehetünk.

Magyarországon Sopron városában, a magyar-osztrák határ mellett, az európai kontinens kellős közepén születtem 1961-ben, alig néhány hónappal azután, hogy felépítették a Berlińi Falat. Húsz esztendő voltam, amikor életemben először ellátogattam a városomtól alig 60 kilométerre lévő Bécsbe. Akkor léptem át először a híres vasfüggönyt. 1989-90-ben Magyarországon 1956-os elődeink példáját követve kivívtuk a szabadságot. A szocializmus meghátrált és összeomlott. Számomra megrázó és torokszorító érzés, hogy most itt Strasbourgban, egy az európai megbékélésben oly fontos másik határvárosban, Sopron és Magyarország képviselésében Európa újraegyesítésének egy zárópillanatában szólhatok Önökhöz. 1989 augusztus 19-én a hírhedt vasfüggöny épp a városom határában nyílt meg egy civil akció keretében az

akkori NDK-s állampolgárok egy csoportja előtt, hogy aztán eljuthassunk a Berlini Fal leomlásához. Ezért hoztam el ide Önöknek a vasfüggöny egy darabját, amelynek a múzeumban van a helye és onnan soha többet ki nem szabadulhat.

Tisztelet Képviselők! Most egy jóval hosszabb folyamat eredménye képpen Európa újraegyesítése van soron. Ahogyan a Szentatya mondta nemrégiben Rómában, Európa újra mindkét tüdejével lélegezhet. Mi ott Sopronban, bár a vasfüggöny választott el bennünket Európától, mégis mindig európainak gondoltuk magunkat. Mi magyarok több ezer éve élünk Európa szívében. Meggyőződéselem, hogy ha az én hazám a 2. világháború után nem kényszerül a kommunizmus tévútjára, akkor abban az európai építkezésben, amelyet Önök az elmúlt évtizedekben oly látványos sikerre vittek, mi magyarok is a kezdetektől ott lettünk volna. Ebből a folyamatból mi nem a saját jószántukból maradtunk ki.

Tisztelt Parlament! Kedves képviselők! Talán többeknek is megakadt a szeme ma idefele jövet a lift mellett egy sokezer magyar bélyeggel teleagatott, hatalmas favázra erősített furcsa borítékon. Ezt a borítékot, és benne egy levelet néhány magyar civil polgárember írta Pat Cox Elnök Úrnak és Önöknek, Európai Parlamenti képviselőknek az én városomból. Ezek az emberek felhívták Magyarországot polgárait, hogy mindazok, akik támogatják az uniós csatlakozást, ragasszanak bélyeget erre a borítékra. Sok ezren csatlakoztak a kezdeményezéshez. Ők ezt írják a levelükben: "...Hiszünk abban, hogy Magyarország Európai Unió csatlakozása nemcsak a kormányok, diplomaták és politikusok feladata, hanem a polgároké is."

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma már az európai gondolat vonzereje olyan nagy, hogy sokan azok közül is híveivé szegődtek, akik korábban a Varsói Szerződésben és a KGST-ben hittek.

Tisztelt Képviselők! Mi magyarok valóban valljuk azt, hogy Európa a jövőnk, Magyarország a hazánk. Az uniós csatlakozás támogatottsága nálunk nagyon magas. De annál nagyobb a mai politikusok felelőssége otthon és az Európai Unióban aziránt, hogy a hamarosan bekövetkező tagság ne csalódást, hanem sikert hozzon az egész magyar nemzetnek. Éppen ezért diszkriminatívnak és sértőnek tartjuk az ellenünk bevezetendő, időtartamát és terjedelmét tekintve minden eddigi hasonlónál szélesebb védzáradékok a csatlakozási szerződésben.

Tisztelt Képviselők! Mi, magyar európaiak, a szocialista elnyomás éveiben sokat megőriztünk abból a régi, közös európai gondolatból, amelyre most mi az új egyesült Európát is építhetjük immár együtt, közös érdekeink alapján a ma és a jövő nemzedékeinek. A most 16 éves Fanni lányom épp 20 esztendő lesz akkor, amikor először utazhat Sopronból Bécsbe úgy, hogy nem kell megállnia, amikor átlépi az osztrák-magyar határt. A vasfüggöny addigra már csak rossz emlék marad, de mi, európai és magyar demokraták, nem engedhetjük meg, hogy ez a rossz emlék valaha is újra életre keljen.

Hajrá Magyarország! Hajrá Európa!

2-037

Lutfi (MPC-BG). - Уважаеми Господин Председател, Уважаеми Депутати от Европейския Парламент, Народното Събрание на Република България приветства инициативата на Европейския Парламент да бадат поканени представители на парламентите на страните кандидатки за членство да участват в съвместен дебат на тема разширяване на Европейския Съюз. Това е поредното доказателство за решителната подкрепа на Европейския Парламент за безалтернативността на разширението на Европейския Съюз в навечерието на срещата на най-високо равнище в Копенхаген, декември 2002 година. България винаги е принадлежала към културно историческите традиции на Европа. Гордея се с това, че моята страна има съществен принос към обогатяването на културната съкровищница на Европейските народи. Ето защо след 45 години драматичен и трагичен период на комунистическо управление в България страната ни е отново на път да намери полагащото и се място сред семейството на държавите на обединена и демократична Европа.

През последните 12 години българското общество и политическата класа показаха на Европейската Общност че с прилагането на европейските ценности и критерии и по пътя на диалога могат да бадат решени деликатните проблеми свързани с правата на човека и правата на малцинствата. Без остри междуетнически конфликти България стана пример със своя политико-етнически модел как по един мирен и цивилизован начин могат и трябва да бадат решавани правата на малцинствата в едно свободно гражданско общество.

Уважаеми Господин Председател, Дами и Господа Депутати, Съзнаваме трудностите и предизвикателствата които следва да преодолее обществото ни, но в името на по-доброто бъдеще на страната и особено на утрешното поколение ние сме готови да се справим с тези трудности. Ето защо очакваме България да стане член на обединена Европа през 2007 година. Изключително важно за страната ни е да получим актуализирана пътна карта за нашето пресъединяване, но ще допълня, за нас е важно тази карта да не съдържа нови условия и да приключим преговорите при условия равни с тези на първите 10 страни кандидатки за членство в Европейския Съюз.

Бих искал да изразя своето задоволство от това което заявихте, Вие Господин Председател и Господин Проди, и Господин Размусен, че има решение на Европейския Съвет и на Европейската Комисия, България и Румъния да бадат приети през януари 2007 година.

Привършвайки, искам да кажа пред вас убеждението си че разрешението на разширението на Европейския Съюз е най-сигурната гаранция за сигурността, стабилността и просперитета на бъдеща широка, обединена Европа. Благодаря ви за вниманието.

2-038

Fico (MPC-SK). - Vážený pán prezident, vážené dámy a páni, dovoľte mi, aby som na úvod potvrdil ako predseda významnej slovenskej opozičnej strany, že na Slovensku naozaj existuje zhoda, pokiaľ ide o opozíciu a koalíciu vo veci zahranično-politickej orientácie Slovenskej republiky.

Slovenská republika je malá krajina s veľkou podporou verejnosti pre vstup do Európskej únie, podľa posledných výskumov verejnej mienky je takmer 70% občanov za vstup do tejto medzinárodnej inštitúcie. Dôvody takejto vysokej podpory sú samozrejme rôzne. Prvý dôvod je, že ľudia na Slovensku majú veľmi veľké, silné očakávania, ktoré úplne prevládajú nad akýmkoľvek negatívnymi súvislosťami. Musím povedať aj to, že sú na Slovensku očakávania, že problémy, ktoré nie je schopné vyriešiť vláda malej krajiny, nám pomôže vyriešiť nejaká Európska inštitúcia. Ja osobne však považujem za najvýznamnejší dôvod takejto vysokej podpory pre vstup do Európskej únie vysokú mieru neinformovanosti obyvateľov o všetkých aspektoch rozširovania Európskej únie. Je preto našou spoločnou povinnosťou a rád by som vyzval k tejto spoločnej povinnosti aj kandidátske krajiny, ale aj už členov Európskej únie, aby sme vyvinuli maximálne úsilie, aby sa do dňa rozšírenia Európskej únie vysvetlili všetky aspekty, ktoré sa týkajú vstupu do Európskej únie, a to sa týka nielen pozitívnych, ale predovšetkým i negatívnych stránok tohto vstupu. Ak tak neurobíme, dávame po vstupe do Európskej únie priestor na extrémne názory, určite môže niekto využiť mieru sklamaní a ja verím, že ani Slovensko, ani Európa žiadne extrémne názory už nechce.

Druhou našou spoločnou povinnosťou o ktorej som dnes chcel hovoriť, je to, aby sa agenda Európskej únie stala podstatne atraktívnejšia a zrozumiteľnejšia pre občanov všetkých štátov. Dnes je táto agenda neuveriteľne vzdialená od každodenného života občana, ktorý žije v krajine, ktorá je v transformácii. Jedenásť rokov som poslancom slovenského parlamentu a kladiem si otázku ako napríklad viesť kampaň za vstup do Európskej únie, a najmä ako viesť kampaň pred voľbami do Európskeho parlamentu. Bude nám niekto rozumieť, ak budeme hovoriť o Európskej únii ako federácii alebo superštáte, alebo ako kompromise medzi týmito koncepciami? Budú heslá sloboda, mier, prosperita alebo stabilita spoločné hodnoty dostatočne kontrétne pre občana, ktorý pred rokom 1989 žil v inom politickom a ekonomickom systéme?

Verím, že kandidátske krajiny najdu dobrý recept, aby agende Európskej únie dali nový rozmer a novú kvalitu. Máme na to, vzhľadom na naše skúsenosti aj z obdobia pred rokom 1989, všetky predpoklady. Jedno je však dnes pre nás, pre kandidátske krajiny, prinajmenšom pre Slovensko isté, Európsky parlament potrebuje významné posilnenie právomocí. Ak bude mať Európsky parlament významnejšie právomocí, môžu jeho členovia, poslanci v podstate viacej priblížiť agendu Európskej únie každodennému životu a rádovému občanovi každej krajiny.

Vážený pán prezident, vážené dámy a páni, Slovenská republika a ďalšie kandidátske krajiny prešli za pár rokov to, čo iným trvalo desiatky rokov, možno stovky. Mali sme za posledných trinásť rokov veľké dni ale aj krízy, všetci chceme, aby vstup do Európskej únie bol predovšetkým veľkým dňom pre Slovenskú republiku. Stane sa však len vtedy, ak Slovensko vstúpi do Európskej únie ako krajina so všetkými právami a povinnosťami aké dnes majú aj ostatné členské štáty Európskej únie. Verím, že máme dostatok zdravého rozumu, že máme dostatok úsilia a skúseností, aby sme takéto rovnocenný vstup pre všetky kandidátske krajiny zaručili. Ďakujem pekne.

2-039

Bobelis (MPC-LT). Gerbiamas Prezidente ir mieli kolegos, man labai malonu dalyvauti šiandien šioje diskusijoje ir mes, lietuviai, esame dėkingi, kad turime galimybę išsakyti savo pozicijas ir taip pat išklausti Europos Sąjungos pageidavimų.

Visų pirma, aš norėčiau trumpam sugrįžti į praeitį. 1983-iais metais sausio 13 dieną Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kurioje Otto von Habsbourg, Lady Elles, Egon Klepsch ir kiti teigė, kad Pabaltijo valstybės - Lietuva, Latvija ir Estija - turi teisę būti laisvoms ir nepriklausomoms valstybėms, kad Sovietų Sąjunga neturi teisės jas laikyti okupuotas. Tada man taip pat teko dalyvauti toje salėje, sėdėti galerijoje. Šiandien, po dvidešimties metų, Jūs negalite išsivaizduoti, koks mano vidinis dvasinis jausmas, kuomet aš sėdžiu šioje salėje ir dalyvauju šioje diskusijoje. Tuomet Europos Sąjunga, Europos Parlamentas tiesiogiai ir aiškiai suteikė viltį Pabaltijo valstybėms tapti nepriklausomoms. Šiandien mes visi išgyvename tos rezoliucijos rezultatus. Lietuva pageidauja tapti Europos Sąjungos nare.

Mes bandome priimti visus pageidavimus ir juos realiai vykdyti, bet taip pat turime keletą problemų. Norėčiau paminėti tris dideles problemas. Visų pirma, mes turime uždaryti mūsų elektrinės jėgainės I-ąjį bloką 2005-ais metais, II-ąjį bloką 2009-ais metais. Uždarydami jėgainę, mes turime atleisti 20 000 žmonių, kurie gyvena, dirba ir gauna užmokestį už jų darbą. Mums sunku surasti teisingą šios problemos sprendimą ir, mano nuomone, Europos Sąjunga, Europos Parlamentas, turėtų mums padėti, mus atjausti ir suprasti šioje keblioje padėtyje. Kitas klausimas liečia Lietuvos žemės ūkį. Trečdalis Lietuvos industrijos yra žemės ūkio produkcija, 25% piliečių gyvena žemės ūkyje. Kad mūsų žemės ūkio žmonės galėtų

bent minimaliai pragyventi iš vykdomų kvotų, mums labai svarbu susitarti dėl jų, dėl žemės ūkio produkcijos. Trečioji problema, kuri yra labai aktuali - Kaliningrado klausimas. Lig šiolei mes negalime susitarti su Rusija dėl Lietuvos-Rusijos sienos ratifikavimo. Sutartis buvo pasirašyta 1997-ais metais, kurią 1999-ais ratifikavo Lietuva. Šiuo metu, kuomet ES ir Rusija tariasi dėl vizų režimo, aš manau, jog Lietuva, mūsų suverenitetas, turi dalyvauti derybose sprendžiant šį klausimą.

Išvadoje noriu padėkoti, turėdamas šią galimybę Jums pasisakyti. Mes norime tapti nariais ir prisidėti prie geresnio Europos kūrimo kartu su Jumis. Ačiū.

2-040

Karins (MPC-LV). - Godātie prezidenti, premjerministra kungs, kolēģi, dāmas un kungi! Latvijas delegācijas vārdā gribu izteikt pateicību Eiropas Parlamenta prezidentam Pat Cox kungam personīgi par iniciatīvu sarīkot pasākumu, kura ietvaros ES kandidātvalstu nacionālo parlamentu pārstāvjiem būtu reāla iespēja piedalīties Eiropas Parlamenta darbā gan politisko grupu ietvaros, gan arī plenārsesijas debašu laikā.

Lai arī līdz pilntiesīgai iespējai izteikties un ietekmēt ES lietas vēl ir paveicami vairāki nozīmīgi darbi, piemēram, iestāšanās sarunu pabeigšana, Līguma parakstīšana un tā apstiprināšana atbilstoši nacionālās likumdošanas prasībām un citi, tomēr šis pasākums ir vērtējams kā nozīmīgs solis pretim parlamentārās darbības un sadarbības stiprināšanai. Tā ir labas gribas izpausme, ko mēs – Latvijas Republikas parlamenta pārstāvji vērtējam ļoti augstu.

Neskatoties uz nesenantām parlamenta vēlēšanām un vairāku jaunu partiju ienākšanu politiskajā apritē, Latvijas parlaments saglabā 100% vienotību integrācijas Eiropas Savienībā jautājumā. Šajā jautājumā pozīcija un opozīcija nav viss pretinieki, bet gan sabiedrotie.

Mr President, Latvia is a beautiful country, located on the southern shore of the Baltic Sea. Yet our desirable geo-strategic location and resources have left us with a long history of foreign occupation. This history and its consequences are relevant to understanding our country's challenges and to appreciating the depth and breadth of successful reforms that have brought us to the point of European integration today.

After gaining statehood in 1918, Latvia's first independence was crushed by the Soviet occupation of 1940 to 1941. For the next four years Latvia was occupied by Nazi Germany and at the close of the war it was occupied again by the Soviet Union, but this time it would disappear from the global map for the next 46 years.

Among the most terrible legacies of the war was the loss of 20% of Latvia's population. The Soviet military industrial machine was quick to fill the population vacuum by transferring thousands of Soviet workers to Latvia from every corner of the Soviet Union each year from 1945 to the late 1980s. Although Latvia had for centuries been a cosmopolitan country, with stable German, Jewish, Scandinavian, Polish, Ukrainian and Russian populations, these mass population transfers were totally alien to a multilingual experience. Rather the Soviet policy of Russification was in full force. The only official language of the Soviet Union was Russian. The new arrivals had no incentive to learn Latvian. The Soviet version of history was that Latvia was one tiny corner of the vast Russian-speaking Soviet empire. When this empire collapsed, Latvia regained its longed-for independence but inherited an economy in tatters, a non-existent private sector and a population of which 30% spoke no Latvian, only Russian.

Eleven years have now passed and our country is vastly transformed. With each passing year our legacy recedes. We are ready to rejoin the European family of nations and indeed become full members of the Euro-Atlantic sphere.

On 5 October more than 72% of our voters went to the polls to elect a new parliament. The outcome shows that the Latvian electorate is ready for a new phase in our history. The transition era, with its lingering ties to Soviet-era power structures, is over. Two-thirds of our newly elected parliamentarians are newcomers to politics. The largest group in our parliament, of which I am the chairman, is fittingly called New Era.

Since regaining independence, Latvia has made incredible strides in reorienting its agricultural sector to a market economy. Our initial task has been to correct the Soviet legacy of forced collectivisation by restoring private ownership of land and encouraging private farming. However, the total restructuring of the farming sector is still under way. Where twelve short years ago we had massive industrialised over-production, we now have a young, market-oriented farming sector. Only in the past two years have production levels started to increase again and they are steadily moving towards a feasible and sustainable level. In our EU accession negotiations, the import quotas that are being offered to us are based upon official levels of production from 1995 to 1999. However, these levels do not reflect current reality, rather they reflect the production declines during the initial restructuring of our farming sector, compounded by the market shock caused by the Russian economic crisis in 1998 and 1999. An additional complication is that these statistics were inaccurate to begin with, since not all farmers recorded actual production.

To continue our upward trend of economic growth in line with European standards, Latvia's farmers need access to Europe's markets. An essential element of this access is import quotas, in line with our actual and sustainable production levels, particularly in dairy production.

The issue of integration in Latvia is very important and we have seen great strides in this area. During the past 11 years Latvia has seen a great increase in the number of non-Latvian speakers who have learned the national language and have undergone the process of naturalisation. The government has an active programme to promote the naturalisation of all residents and offers free Latvian language instruction to this end. To date more than 57 000 people have become naturalised citizens.

There are some voices within and outside Latvia that sometimes wish to paint a somewhat bleaker picture regarding integration in our country. Such doubters may not be aware of Latvia's long and rich experience with multiple languages and cultures and do not give enough credit to the structures currently in place for both learning Latvian and acquiring citizenship. Moreover, every day in every corner of our country, Latvian and non-Latvian speakers live, work and learn together in harmony and mutual respect. I must stress that there are no barriers to integration within Latvia, just as there should be no barriers to Latvia's integration into the EU.

Since regaining independence in 1991, Latvia has been charged with energy for positive reform and change. Our newly elected parliament and government is committed to completing the exciting process of integration into the EU. History is coming back full circle to allow Latvia to fully rejoin Europe, the home from which it had been severed for so long.

(Applause)

2-041

Pahor (MPC-SI). - Gospod predsednik, ne bi rad skrival, da sem danes zelo srečen in tudi zelo ponosen. Mislim, da teh čustev vznesenosti danes ne bi smel skrivati nihče od nas. Mislim, da Evropa niso samo gospodarski kazalci, statistika, številke in paragrafi, so tudi naša čustva in danes je zelo pomemben dan, je praznik te skupne evropske pripadnosti. To je velik dan za Evropo in tudi velik dan za Slovenijo.

Gospod predsednik, spominjam se, ko sem pred desetimi leti tukaj v sosednji palači, palači Sveta Evrope, sedel s slovensko delegacijo, ko smo vstopali v Svet Evrope. To je bil velik dan za Slovenijo in danes, deset let kasneje, je za nami, za Evropo in za Slovenijo, velik napredek. Vendar pa bi rad povedal, da sem takrat o slovenskih stališčih in o evropski prihodnosti govoril v angleškem jeziku. Danes imamo privilegij, ki ga znamo toliko bolj ceniti mali narodi, da govorimo v svojem maternem jeziku. Zdi se mi, da je to pomembno sporočilo vsem našim ljudem povsod po Evropi. To je Unija, ki se bo vse bolj združevala, ki bo postajala vse bolj enotna, toda zato, da bi to lahko dosegla, bo znala paziti na svoje posebnosti in na svoje različnosti.

Gospod predsednik, kljub temu da sem srečen in prijetno vznemirjen, nimam glede te evropske prihodnosti nobenih velikih iluzij. Vem, da Evropska unija slovenskih domačih nalog in problemov ne bo reševala. Mi jih bomo reševali sami. Vem pa, da jih bomo skupaj z vami reševali toliko bolj uspešno, ker bomo znotraj nekega zelo trdnega prostora miru, stabilnosti in napredka.

Gospod predsednik, danes pošiljamo sporočilo vsem našim državljanom in državljanom širom Evrope, da sta upanje in vera v skupno prihodnost, mir, varnost, stabilnost in blaginjo, zelo utemeljena.

2-042

Reiljan (MPC-EE). -Austatud härra president! Lugupeetud Euroopa Parlamendi liikmed ja külalised! Eestimaa Rahvaliidu poliitika on Eesti põhiseadust järgides suunatud Eesti riigi sõltumatuse kindlustamisele ning Eesti rahva identiteedi säilitamisele globaliseerivas maailmas. Eestimaa Rahvaliit käsitleb riikide võrdõiguslikkuse ja nende võrdse kohtlemise põhimõtetest lähtuvat Eesti ühinemist Euroopa Liiduga kui olulist sammu Eesti põhiseaduses fikseeritud rahvuslike ülesannete täitmiseks ebastabiilsetes maailmapoliitika oludes.

Hinnates Eesti ja Euroopa Liidu integreerumise senist protsessi üldiselt positiivselt, peab Eestimaa Rahvaliit vajalikuks väljendada muret kolmes sise- ja välispingeid tekitavas küsimuses.

Esiteks. Euroopa Liidu Tuleviku Konvendis on arutusele esitatud Euroopa Liidu konstitutsiooni kehtestamise lepingu projekt. Selles esitatud põhiseisukohad viitavad selgelt püüdele muuta riikide liit sammhaaval föderaalsetel alustel toimivaks riiklikuks üksuseks. Suurima liikmeskonnaga Eesti erakonnana peab Eestimaa Rahvaliit vajalikuks rõhutada, et föderalismi põhimõtete esitamine ELTK lõppdokumendis võib oluliselt vähendada võimalust saada Eesti rahvalt referendumil toetus Eesti ühinemisele Euroopa Liiduga. Eesti rahva enamik võib nõustuda Eesti sõltumatuse vähenemisega riikide liidus, kuid ei nõustuks Eesti muutumisega Euroopa Ühendriikide osariigiks.

Teiseks. Euroopa Liit on Eestile pakutavatesse liitumistingimustesse sisse kirjutatud ebavõrdse kohtlemise Euroopa ühtse põllumajanduspoliitika (CAP) mõnes valdkonnas. Eestimaa Rahvaliit mõistab, et see on finantsressursside piiratuse tõttu

paratamatu eelarveperioodil kuni aastani 2006. Samal ajal ei tohiks see jätkuda 2007. aastast algaval uuel eelarveperioodil, et ei süveneks poliitilisi pingeid tekitavad erineva kohtlemisega "kahe Euroopa" ilmingud. Ka ei mõista Eestimaa Rahvaliit põllumajanduspositsioonides esitatud keeldu kompenseerida Euroopa Liidu eelarvest vähemlaekuvat summat eraldistega rahvusriigi eelarvest.

Kolmandaks. Erinevalt kõigist Euroopa riikidest ei rakendanud Eesti iseseisvusaja kümne aasta jooksul imporditole ega muid väliskaubanduspiiranguid. Sellele lisandusid veel turumajandusele ülemineku reformide raskused ja ebastabiilsus Venemaa turgudel. Ebavõrdsete ja ebastabiilsete kaubandustingimuste tõttu vähenes põllumajandustootmise maht Eestis enam kui 50 protsenti. Mitme põhitoiduaine – liha, teravili – tootmine ei kata Eestis enam sisetarbimise vajadusi. Eestimaa Rahvaliit loodab, et läbirääkimiste tulemusena kinnitatakse Eestile põhitoiduainete tootmiskvoodid, mis arvestavad üleminekuperioodi spetsiifiliste negatiivsete tegurite mõju ja kindlustavad Eesti sisetarbimise vajaduste rahuldamise, võimaldavad hoida aastasadade tööga haritavaks muudetud põllumaa väärtust ja loovad kindla aluse maaelu arengule.

Euroopa Liidu tugevnemise aluseks on tema üllaste põhimõtete järjekindel rakendamine kõigile ühinenud riikidele ja rahvastele. Eestimaa Rahvaliit soovib näha Eestit just sellise tugeva Euroopa riikide ja rahvaste liidu liikmena.

Täna tähelepanu eest!

2-043

Demetriou, (MPC-CY). - Mr President, firstly I would like to thank you, Mr President, President Rasmussen, President Prodi and in particular the father of enlargement, Mr Verheugen, and the rapporteur on enlargement, Mr Brok, and his colleagues for the support given to the cause of enlargement.

Today in this Chamber, Jean Monnet, Robert Schuman and the other European visionaries are present, celebrating with us the historic event of enlargement. Ten countries will join the European Union next year, among them the Republic of Cyprus, the last European checkpoint in the Mediterranean Sea before the Middle East. Cyprus is one of the best candidate countries, but it is divided, with up to 40% of the country occupied by Turkish troops. We hope that this situation will end and that the expectations expressed by all of you will be met.

I assure you, on behalf of the government and people of Cyprus, that we will do our best to achieve a solution. This has to be compatible with the *acquis communautaire*, the rules of international law and the Charter of Human Rights. In this respect we want you to support us and to do your best to achieve a viable lasting solution.

2-044

Cardona (MPC-MT). - Grazzi Sur President, kollegi deputati u hbieb, Sur President kif taf tajjed inti mill-esperjenza' tieghek stess, f'Malta l-kwistjoni ta' shubija shiha fl-Unjoni Ewropeja hi wahda politakament sensittiva. Kwistjoni li hi kontroversjali. U b'differenza għall-bqija tal-kollegi tieghi hawnhekk, m'hemmx qbil fuq x'dimensjoni u xi triq għandu jiehu l-pajjiz tagħna, jekk għandux jissieheb fl-Unjoni Ewropeja jew le. F'pajjizna hemm qasma demokratika, illi nofsna iridu jissiehbu bhala membri shah fl-Unjoni Ewropeja u n-nofs l-iehor ma jridux.

Minn-naha l-ohra ahna lkoll nharsu lejn it-tkabbir ta' l-Unjoni Ewropeja b'interest u b'hegga kbira. Fil-fatt jiena facilment naghmel tieghi dak li qal id-deputat kollega habib tieghi Michael Frendo li hu raprezentant tal-gvern għal dak li għandu x'jaqsam ma kif ahna nharsu lejn it-tkabbir. Il-fatt hu li bla dubja bina jew minghajra t-Tkabbir u l-Integrazzjoni ta' l-Unjoni Ewropeja ser jibqa' għaddej u nisperaw li l-process li issa wasal għall-mument storiku, jibqa' għaddej kif inhu għaddej.

Facilment ngħid li anke' f'ghajnejna għalkemm ma naqblux ma shubija shiha fl-Unjoni Ewropeja dan il-process qed jagħmel il-gid lill-pajjizna, qed jagħmel il-gid lir-regjun, qed jagħmel ukoll u qed ikun ta' beneficju għall-pajjizi Mediterranji. Ahna rridu Unjoni Ewropeja b'sahħita, stabli bi strutturi li jagħmlu gustizzja mal-Membri tagħha. Dak li hu f'ta' vantagg għall-Unjoni Ewropeja hu ta' vantagg għall-pajjizi girien tagħha inkulza Malta.

Issa nigi għall-punt sur President li jien illum inhossni ferm onorat illi bhala raprezentant tal-Partit Laborista Malti inatajt l-opportunita' illi nippartecipa fid-dibattitu dwar ta' l-Futur fl-Unjoni Ewropeja. Il-partecipazzjoni tagħna hi aktar sinifikattiva, minhabba l-fatt li kif taf il-Partit Laborista ma jaqbilx li pajjizna għandu jissieheb bhala Membru shih fl-Unjoni Ewropeja. Ahna nehmu li minhabba diversi ragunijiet l-aktar fatturi ekonomici, l-addozzjoni u l-implimentazzjoni ta' l-acquis ikollu impatt li m'huwix mixtieq.

Minn-naha l-ohra nsegwu mill-qrib il-process positiv tat-tkabbir u dan peress li bis-shubija shiha jew minghajra dak li qed jigri jolqotna direttament. Ahna nippartecipaw fil-Konvenzzjoni għall-Futur ta' l-Unjoni Ewropeja, nippartecipaw fil-COSAC, nippartecipaw fil-Joint Parliamentary Committee u ahna konxji li propju għalhekk li nehtiegu li jkollna l-aqwa relazzjoni possibli li jista' jkollna ma' l-Unjoni Ewropeja. Dan hu l-messagg li xtaqt illi nwassal bhal issa l-Partit Laborista qed jara li jwassal fid-dettal l-elettorat Malti dan il-messagg. Gvern gdid laborista ser jagħti prijorita assoluta lir-relazzjoni

li hu ghandu ma' l-Unjoni Ewropeja. Li xtaqt nitlob hu li nitolbu minn ghandkom huwa li jkun hemm il-konsiderazzjoni taghkom u li jkollkom il-pacenzja li tifhmuna ahjar. Grazzi.

2-045

Lepper (MPC-PL). - Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo. Przemawianie przed Wysokim Parlamentem w imieniu Samoobrony Rzeczypospolitej Polskiej jest to z jednej strony wielki zaszczyt, ale z drugiej strony to wielka historyczna odpowiedzialność przed własnym narodem. Naród polski w okresie przygotowawczym poniósł duże straty i wyrzeczenia. Zniszczony został polski przemysł: włókienniczy, chemiczny, tekstylny. Zniszczony został polski handel, transport, usługi. Upada polskie górnictwo i hutnictwo. Niszczony jest polskie rolnictwo wraz z otoczeniem i przetwórstwem rolno-spożywczym. Restrukturyzacja poszczególnych branż okazała się ich likwidacją co przyczyniło się do bezrobocia, które dzisiaj oficjalnie wynosi 3,2 miliona, to jest około 18%, a z bezrobociem ukrytym to jest około 5 milionów ludzi. Do tej pory Unia zarobiła na Polsce dziesiątki miliardów dolarów na eksporcie do Polski swoich nadwyżek produkcyjnych. To my utrzymujemy w Unii od 1 do 1,5 miliona miejsc pracy. Czas na zadośćuczynienie. Przystępując do Unii interesuje nas tylko pełne partnerstwo od pierwszego dnia. Przypominam, że to naród polski pierwszy stawiał czynny opór faszystowemu i przyczynił się do pokonania hitlerowskich Niemiec, pokonał komunizm, o czym przed 20 laty nikt nawet nie mógł pomyśleć, przyczynił się do obalenia Muru Berlińskiego przez co stworzono szansę do poszerzenia Unii Europejskiej. Chcemy być pełnoprawnym członkiem Unii. Naszą równoprawność traktujemy jako wartość nadrzędną. Jesteśmy eurorealistami. Przestrzegam Brukselę i Strasburg. Jeżeli Polacy zostaną oszukani i skutkiem manipulacji elit politycznych Polska zostanie wcielona w struktury Unii na zasadach braku partnerstwa, to Polakom nie zabraknie odwagi i determinacji aby wystąpić z Unii Europejskiej. Tak więc przyjęcie Polski do Unii na nierównych zasadach może być początkiem końca takiej Unii, Unii służącej bogatym kosztem biednych. My Polacy mamy swój honor i swoją godność, żadnej jałmużny nie chcemy. Żądamy i wierzymy, że Polska zostanie potraktowana uczciwie i po partnersku. Do tej pory Unia Europejska broniąc nieludzkiej globalizacji tłumaczy polskim władzom, że były to koszty restrukturyzacji gospodarki. Polskie władze tłumaczą polskiemu społeczeństwu, że to ofiara, którą musimy ponieść. Samoobrona tłumaczy polskiemu społeczeństwu, że są to zasady nieuczciwe, nierównoprawne i niedoprzyjęcia. Samoobrona mówi dość zniewoleniu ekonomicznemu Polski i Polaków. Samoobrona mówi jednoczmy Europę z zachowaniem hierarchii wartości: człowiek, rodzina, praca i godne życie. Dziękuję bardzo.

2-046

Kroupa (MPC-CZ). - Dámy a pánové, mám-li tu čest, že jako první mohu uvést na půdu Evropského parlamentu český jazyk, musím začít své vystoupení národními hodnotami, o kterých mnozí pochybují. Jsou-li však národní hodnoty skutečnými hodnotami, pak bych chtěl říci, že je naším nejvládnějším zájmem, aby tyto hodnoty byly sdíleny i druhými. Já mezi tyto hodnoty počítám i pozhánání svobody. Chtěl bych v této souvislosti poděkovat všem, kteří pro naši svobodu přiložili ruku k dílu, chtěl bych vzdát úctu těm, kteří pro naši svobodu položili život. Myslím, že je zbytečné se nyní pít se o to, kdo má či nemá zásluhy na tom, že jsme svobodní. Ti, kteří je nemají, je mohou ještě získat. Ještě dnes v Evropě jsou lidé - demokraté, kteří sdílejí naše společné evropské hodnoty, a právě proto, že tyto hodnoty sdílejí jsou pronásledováni autoritářskými režimy. Nemohu nezpomenout v této souvislosti demokratickou opozici z Běloruska. Prosim, podpořte je, získáte zásluhy o svobodu.

Dámy a pánové, i my máme svoji představu, jak by Evropská unie v budoucnu měla vypadat. Jsem přesvědčen, že naším národním zájmem je, aby v Evropě byl mír, jak o tom hovořil pan předseda Prodi. Přejeme si, aby Evropská unie měla dostatek kompetencí a pravomocí, aby tento mír mohla zajistit. Je podle toho správné, aby tyto kompetence byly ovšem podloženy příslušnými rozhodovacími procesy. Myslím, že společná zahraniční a bezpečnostní politika je velmi důležitá pro to, aby Evropa hrála ve světě důležitou roli, ale také proto, aby zajistila svým občanům mír. Její zavedení však musí být založeno na fungujících rozhodovacích procesech, které budou působit efektivně. Chápu starost mnohých kritiků Evropské unie, že je málo demokratická, ale myslím, že jejich recept, aby se Evropská unie stala ještě méně demokratickou a rozpustila se, je nesprávný. Myslím si, že je potřeba pokračovat dopředu a dát evropským institucím více demokracie. Evropská komise by měla být odpovědná Evropskému parlamentu, funkce pana Prodiho by, podle mého mínění, se měla stát tou hlavní funkcí evropského prezidenta, který bude partnerem jiným prezidentům.

Dámy a pánové, myslím si, že naši občane budou lépe chápat evropské instituce, když uvidí, že mají podobnou demokratickou strukturu, na kterou jsou zvyklí z domova. Děkuji Vám.

2-047

Ovcharov (MPC-BG). - Уважаеми Господин Председател, Уважаеми Колеги, Както Вие имахте възможност да се убедите Господин Председател, на входа на Българския Парламент стоят свещените думи: "Съединението прави силата".

Днес обединяваща се Европа прави изсторическа крачка към затваряне на страницата на разделението и противоборството на континента и към отваряне на страницата на просперитета и обединяването.

Десет страни, предимно от Централна и Източна Европа са на прага, на пресъединяването си към Европейския Съюз. България получи положителна оценка и днес след затварянето на Двадесеттри глави в преговорния процес, ние се намираме в същото състояние в което преди една година, десетте страни от първата вълна, получиха ясни

срокове за пресъединяването си и за приключване на преговорния процес. Поради това ние се надяваме, че Европейският Съвет в Копенхаген ще приеме същите ясни, конкретни ангажименти към България и Румъния. Това означава, да се предвиди механизъм за участие на двете страни, в изборите за Европейски Парламент през 2004 година. Искам да кажа, че за нас е неприемливо, определените в договора от Ница места за България и Румъния, да бъдат преразпределени. Важно е също така да се гарантира равнопоставено третиране на всички страни кандидатки и водене на преговорите без предварителни условия и ултимативни искания. Това се отнася и до един от най-чувствителните въпроси, ядрената енергетика.

Сроковете за закриване на Атомни Електроцентрали, трябва да бъдат определени еднотворно въз основа на техническа експертна оценка, за тяхната ядрена безопасност.

Искам да подчертая, Уважаеми Господин Председател, че всички Политически сили в България, огромното мнозинство от Българския Народ са обединени около целта, България да стане пълноправен член на Европейският Съюз.

Искам да Ви уверя, Уважаеми Господин Председател че БСП и Българската Левица макар и в опозиция, ще направят всичко необходимо за това. Ние вярваме че Вие нашите колеги от Европейски Парламент, всички Европейски Институции, нашите приятели от партията Европейските Социалисти, както и досега, ще направят всичко необходимо, за да може до скоро невероятната мечта за обединена Европа и за България част от тази обединена Европа, да стане реалност. Благодаря ви за вниманието.

2-048

President. - I should just like to take this opportunity to reiterate that any question of the short-term redistribution of seats in this Parliament will in absolutely no way diminish the full rights of audience, election and participation of the proper number from your parliament when your accession takes place.

2-049

Kružinauskas (MPC-LT). - Pone pirmininke, gerbiamieji ponai ir ponios, kolegos, norėčiau pažymėti, jog derybos dar nesibaigė. Dabar sudėtingas derybų laikas, todėl malonus yra pono Verheugen raginimas Europos Sąjungos šalis lanksčiau žiūrėti į kandidates baigiamajame derybų etape. Noriu išskirti klausimus, kurie bus labai įtakingi Lietuvoje gyvenančių asmenų statusą likviduojant galbūt trisdešimties metų atsilikimą. Aš kalbėsiu apie žemės ūkio ir administracinių gebėjimų problemas kaip turinčias ypatingą reikšmę ir didelę įtaką Lietuvai ir visiems Europos gyventojams.

Žemės ūkio politika turi būti paprasta kaip ir pats kaimo žmogus, net ir teikiant paramą žemės ūkiui išmokomis. Šiuo metu, šioje derybų pozicijoje yra patvirtintas Europos Sąjungos apsisprendimas tiesioginėms išmokoms 2004-ais metais skirti 25% Europos Sąjungos lygmens, o po to didinti. Ilgai didinti. Tai mums nėra priimtinausias variantas, todėl, neatsižvelgus į Lietuvos prašomas gamybos kvotas pasikeis darbo jėgos struktūra, padidės socialinė diferenciacija kaime, neracionaliai bus panaudoti žemės ūkio resursai bei natūralūs ištekčiai.

Kalbant apie žemės ūkio kvotas, aš norėčiau pažymėti, jog mes sieksime didesnio javų bazinio derlingumo ir didesnės pieno kvotos. Taip pat manome, kad mums turėtų būti skirta didesnė cukraus kvota. Mums aktualus ir žemės pardavimo pereinamasis laikotarpis.

Šiuo metu mes stipiname administracinius gebėjimus, kad Lietuva galėtų pilnai įdiegti bendrosios rinkos organizavimo ir valdymo principus, ypač žemės ūkyje. Tai bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimui ir įvairių paramos formų žemdirbiams įsisavinimui. Regioninės politikos sudėtyje siekiama sukurti ir sustiprinti administracinius gebėjimus, kad būtų kuo efektyviau įsisavinami struktūriniai ir sanglaudos fondai. Šiandien mums sekasi įsisavinti SAPARD programos lėšas. Jungtinių Tautų ekspertų ekonomistų duomenimis, ekonomikos augimas mūsų šalyje ir dabar yra spartus, todėl drąsiai prognozuojame, kad mes pajėgsime spręsti ateityje iškilančius uždavinius ir problemas bei siekti bendrų tikslų. Dar kartą pabrėžiu, jog kol kas mes dar esame derybų pozicijoje. Ačiū.

2-050

Brejc (MPC-SI). - Spoštovani gospod predsednik, gospe in gospodje. Slovenija vstopa v Evropsko zvezo dobro pripravljena. Izpolnjuje predpisane kriterije, naša prožnost pa nam bo omogočala hitro odzivanje na spremembe v novem okolju. Pričakujem, da se bodo z vključitvijo v Evropsko zvezo Sloveniji odprle nove in boljše možnosti za gospodarski in tehnološki razvoj. Prepričan sem, da smo sposobni razumeti in sprejeti te nove možnosti in jih izkoristiti za dvig življenjskega standarda in splošno blaginjo.

Ker sodelujem v Konvenciji o prihodnosti Evrope, me veseli tudi, da se v ustavnih dokumentih nove Evrope daje velik pomen človekovim pravicam in zagotavlja instrumenti za njihovo uresničevanje in zaščito.

Pomembno je tudi, da bo Slovenija enakopravna članica nove Evrope v vseh pogledih. Še posebej pomembna pa je zaščita slovenskega jezika in slovenske kulture. Slovenija je demokratična država, ki pa se še vedno otepa s starimi vzorci mišljenja v političnem življenju in na medijskem področju. Stare vrednote počasi izgubljajo svoj pomen, vrednote

moderne evropske civilizacije pa še niso prevladale. Z vključitvijo v krog najrazvitejših demokratičnih držav pa se bodo pospešili procesi demokratizacije in odprlo se bo novo poglavje naše zgodovine.

V Sloveniji obstaja velika podpora vključitvi v Evropsko zvezo. Veselimo se sodelovanja in novih možnosti in pripravljene smo prispevati svoj delež k uresničitvi idej Adenauerja, Schumana in drugih o združenju Evrope. Pridružitveni proces je dvosmerna cesta, mi potrebujemo vas, pa tudi sedanje članice Evropske zveze potrebujejo nas. Sedanja Evropska zveza bo skupaj z nami močnejša. Nova Evropa bo zveza dvajsetih in več držav, bo visoko razvita demokratična skupnost, bo Evropa miru in sožitja, bo skupnost, v kateri bo prijetno živeti.

2-051

Matsakis (MPC-CY). - Mr President, it is with mixed feelings of heightened emotion and great satisfaction but also with a lingering and uncomfortable uncertainty that I find myself here today as parliamentary representative of the Republic of Cyprus. Emotion, because I am participating in the historic enlargement of the European Union; satisfaction, because this is the culmination of a long process of very hard work and many strenuous efforts made by the people I represent, sometimes with great sacrifice, to achieve the high entry qualifications for the European Union; uncertainty, because, despite numerous reassurances by various high-level European Union authorities, my country's accession is still in some doubt. This arises not from the fact that the Cyprus political problem is and might remain unresolved prior to accession, but from uncertainty as to whether the European Union will stand by the decision reached by its Council in Helsinki in 1999, stating that the decision on Cyprus's accession could be made without a political settlement being a precondition.

In my opinion, this is a test for Europe, a test showing that the united Europe honours its decisions and promises, that it undoubtedly stands for democracy, respect for human rights, freedom and justice and that it is not afraid to take on new challenges in order to uphold and strengthen these most valuable principles of mankind.

I pray that my feeling of uncertainty is ill-founded and will completely disappear after Copenhagen. Please help to ensure that this prayer is answered. Please help to make Cyprus a proud member of a great and honourable united Europe.

Finally, just to make a point; I spoke in English, not because I do not love my Greek mother tongue, but because I want to stress the importance for deep understanding and unity of direct communication in a common European working language.

2-052

Jaskiernia (MPC-PL). - Panie Prezydencie chciałbym wyrazić wielką radość, że mogę w dniu dzisiejszym przemawiać w imieniu Sojuszu Lewicy Demokratycznej, największego polskiego ugrupowania politycznego. Dobrze się stało, że odbywamy tę debatę. Trochę brakowało wymiaru parlamentarnego w procesie negocjacji akcesyjnych i to, że możemy dzisiaj mówić w obecności przedstawicieli Komisji, Rady Europejskiej, prezentować nasze poglądy jest ważnym wydarzeniem politycznym. Sojusz Lewicy Demokratycznej zawsze popierał integrację europejską. Robimy to dzisiaj gdy jesteśmy przy władzy i odpowiadamy za negocjacje, robiliśmy to wtedy kiedy byliśmy w opozycji. Uważamy bowiem, że integracja europejska jest ważnym elementem polskiej racji stanu. To prawda, że ponosimy wyrzeczenia gdy zmieniamy sytuację w górnictwie, w hutnictwie, w rolnictwie, w ekologii. Przede wszystkim nie robimy tego dlatego, że ktoś nas do tego zmusza, nie robimy dlatego, że ktoś chce, że Unia Europejska tak sobie życzy. Robimy tak dlatego, ponieważ to jest w interesie państwa polskiego by stało się bardziej nowoczesne, by uczestniczyło w postępie technologicznym, by osiągnęło postęp cywilizacyjny. By naszym dzieciom, wnukom żyło się lepiej. Stąd jesteśmy przekonani, że w tej ostatniej fazie negocjacji nie zabraknie solidarności. Bardzo o to prosimy. Oby nie okazało się, że często drobne, małe gesty, negatywne, będą rozgrywane przez eurosceptyków, żeby nie okazało się, że z tej wielkiej konstrukcji, jaką jest integracja Europejska będą wyjmowane poszczególne elementy i będzie się budowało negatywne nastawienie do Unii Europejskiej. Czekam na niezwykle ważną fazę przed referendum. Wszyscy mówią o Unii, ale niewielu rozumie Unię. Wszyscy mówią o negocjacjach, ale mało kto ma wobraźnię co one niosą. Chodzi o to, abyśmy udowodnili naszym obywatelom, że jeśli wzywamy ich do poparcia Unii, mówimy powiedzcie tak w referendum, to nie dlatego, że to wynika z jakiegoś nieporozumienia, że złego rachunku, że złego zestawienia szans, oczekiwań i zagrożeń tylko dlatego, że taka jest dzisiaj nasza racja stanu, takie jest miejsce Polski. Jestem przekonany, że gdy wejdziemy do Unii Europejskiej, głos Polski będzie jeszcze lepiej słyszalny. Będziemy mieć to miejsce, na które nasz naród zasługuje. Dziękuję bardzo.

2-053

Михайлова (MPC-BG). - Господин Председател, Уважаеми Колеги, За мен е чест да говоря днес в Европейския Парламент и всички думи които мога да кажа сте са по-слаби от знака, който се дава в момента. Ние, депутатите от страните кандидатки се намираме в залата на Европейския Парламент и говорим на родните си езици, и това е най-силното което се случва в днешния ден, за което аз искам да ви благодаря.

България е във втората вълна и затова аз искам да споделя нашите очаквания за Копенхаген. Какво очакваме? Очакваме да получим пътна карта, очакваме да получим дата 2007 година за присъединяване на България към Европейския Съюз, а не само да бъдат оценени нашите усилия до този момент. Разбира се, всичко това очакваме без да бъдат поставяни нови, предварителни условия към България в процеса на присъединяване. Искam да споделя с вас, Европейските депутати, позицията по най-спорния въпрос в България, именно за ядрената безопасност, на Българския Парламент, приета с пълно единодушие от всички политически сили представени в

Българското Народно Събрание. А това е именно, първо, равноправно третиране на България, второ, проверка за безопасност и третото е затваряне на блок 3 и 4 на Козлодуй, успоредно с членството на България в Европейския Съюз.

От тук нататък искам да се спра на нещо друго. Много е важно, разбира се, да се отварят и затварят глави. Обаче, много по-важно е нещо друго което се случва и днес в тази зала, политическата воля за това да бъдем заедно и да правим общо своя дом. Днес в тази зала имаше много спорове за това как се е случило да падне желязната завеса. Дали, вие, демократичните страни, тогава, преди 13 години сте го направили, или ние, тези които бяхме в комунизма сме успяли сами да съборим стената. Всъщност, тя падна, защото бяхме заедно. И ако сме заедно и в бъдеще, ще имаме общ дом, това към което се стремят и българските депутати и целият български народ. Благодаря ви.

2-054

Kacin (MPC-SI). - Spoštovani gospodje predsedniki, drage kolegice in kolegi. Proces širitve Evropske unije nima nobene alternative, saj gre za proces širitve evropskih demokratičnih norm in standardov v nove države ter proces širitve in poglobljanja Evropske unije.

Državni zbor Republike Slovenije ima pomembno vlogo v oblikovanju slovenske zunanje politike, še posebej v primeru Evropske unije. Državni zbor razpravlja in potrjuje vse pomembne korake vlade v procesu slovenskega pridruženja Evropski uniji. Opazna moč parlamenta izhaja iz obstoječe zakonodaje, ki zahteva predhodno potrditev pogajalskih izhodišč pred njihovim posredovanjem predstavnikom Evropske komisije in predsedujoče države. Na podlagi teh dejstev lahko rečem, da v Sloveniji vsekakor nismo soočeni z demokratičnim deficitom v procesu širitve Evropske unije, kar se odraža tudi pri široki javni podpori vstopu.

Rad bi poudaril, da Slovenija razume proces širitve Evropske unije kot trajni proces in ne kot enkratni dogodek. Zato podpiramo napore vseh držav, da bi postale članice Evropske unije, če in kakor hitro bodo izpolnile zahtevane predpogoje. Upamo, da se bo število kandidatov kmalu povečalo. V Sloveniji se veselimo napredka, ki ga v pogajanjih dosega Bolgarija in Romunija in pozdravljamo demokratične korake v Turčiji. Na jugovzhodu Evrope pa so države, ki zelo potrebujejo pomoč Evrope pri tranziciji, demokratizaciji in razvoju tržne ekonomije. Sosedji jim moramo pomagati pri njihovih naporih, da bi čimprej sodelovale v procesu integracije. Proces širitve Evropske unije je proces stabilizacije Evrope, ki prinaša napredek, stabilnost, varnost in lepšo prihodnost njim in tudi vsem nam. Zato ta proces širitve za nas v Sloveniji nima in tudi ne more imeti nobene alternative.

2-055

Kelam (MPC-EE). - Austatud president Cox, parlamendi liikmed ja kolleegid. Umbes sada aastat tagasi ütles eesti kirjanik ja kultuuriliikumise "Noor-Eesti" juht Gustav Suits: "Jäägem eestlasteks, aga saagem eurooplasteks!". See kaugelt ettenägelik mõte on ikka kehtiv, selline topeltidentiteet ongi meie tuleviku võti. See, et eestlased tunnevad ennast euroopalstena, loob meile piiramatu aluse edasi arendada oma identiteeti.

Homme, nagu teame on Otto von Habsburgi 90. sünnpäev ja meil on olnud väga tore teda mitmel korral juba õnnitleda. On tähtis meenutada tema olulist tegevust siinsamas Euroopa Parlamendis kakskümmend aastat tagasi, mil ajal võeti vastu Euroopa Parlamendi resolutsioon toetades Balti riikide taasiseseisvumist. Selles vastuvõtmises, nagu te juba varem kuulsite minu leedu kolleegilt, oli pöördeline tähtsus Eesti, Läti ja Leedule ja nende kaua kannatanud rahvastele. See resolutsioon oli iseendast vastus Balti Apellile - dokument, millele kirjutasiid alla 45 eestlast, lätlast ja leedulast, kes võitlesid oma riikide iseseisvuse ja ka inimõiguste eest. Vastus sellele Balti Apellile tuli kiirelt ja karmilt, Nõukogude Liidult - enamuse 45 inimesest arreteeriti ja saadeti Siberisse. Aga vastus, mis tuli siit Euroopa Parlamendist, kuigi veidi hilinemisega, kuna see oli 83. aastal ja mitte 70, oli positiivne ja tõeline solidaarsus. Oleks õige ja hea kui me selle pöördelise tähendusega resolutsiooni kahekümnendat aastapäeva tähistaksime siin Strassbourgis.

Eesti on riik, kelle identiteet, keel ja kultuur peaaegu hävitati kommunistliku totalitaarse rezhiimi poolt. Sama kuritegelik rezhiim nagu natsism. Me eriti hindame Maasrichti lepingu lõiku, milles seisab, et Euroopa Liit tugineb ühistele euroopa väärtustele, vaimse, religioosse ja kultuuriliste väärtustele.

Olles sündinud Saksamaa põgenike laagris ning pikki aastaid Ameerikas võidelnud Eesti inimõiguste ja iseseisvuse taastamise eest, on mul eriti rõõmus olla siin saalis koos oma läti ja leedu kolleegidega. Oleme koos teinud palju tööd selle heaks, et Balti riigid saaksid tagasi tulla ühise Euroopa kodusse, kus valitseb demokraatia ja võrdsed õigused. Need on meile eriti tähtsad kuna oleme pidanud nendest ilma olema nii pikki aastaid.

Ja sel nädalal leiab aset, teises kohas Euroopas, üks teine väga tähtis sündmus - NATO tippkohtumine Prahast, kus mitmed riigid, kes siin Strassbourgis on esindatud, peaksid saama kutse alustada läbirääkimisi NATO-ga. See tähendab mitte ainult garantiid Eesti ja teiste riikide iseseisvusele, aga ka rahu ja julgeoleku laiendamist terves Euroopas.

Ja hästi kiiresti lõpetuseks. Seoses Euroopa Tuleviku Konvendiga, kus ka minu abikaasa osaleb, on meil äärmiselt tähtis, et tulevastele liikmesriikidele oleks tagatud täisosalus laienenud liidu elukorralduse aluseks saava lepingu vastuvõtmisel valitsustevahelisel konverentsil.

2-056

Βαρνάβα (MPC-CY). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, εκ μέρους των Σοσιαλδημοκρατών της Κύπρου, θα ήθελα να χαιρετίσω αυτή την πρωτοβουλία και να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση.

Οι προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτή τη στιγμή είναι η ολοκλήρωση της ενοποίησης πάνω στην άμυνα, την εξωτερική πολιτική, τη διεύρυνση, τις νέες διαδικασίες, αλλά και ο νέος ρόλος της στο διεθνές σκηνικό. Ο κόσμος χρειάζεται μια νέα Ευρώπη πάνω σε μια νέα βάση. Η πατρίδα μου, η Κύπρος, είναι μεταξύ των χωρών οι οποίες έχουν εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις τους και πληροί τα κριτήρια για ένταξη στην πρώτη φάση της διεύρυνσης. Ελπίζουμε ότι μια πιθανή και λειτουργική λύση στο κυπριακό πρόβλημα θα μπορούσε να εξευρεθεί πριν την ένταξη. Η τελευταία πρόταση του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών έχει γίνει αποδεκτή από τη δική μας πλευρά ως βάση προς διαπραγμάτευση. Αυτό δεν σημαίνει και αποδοχή. Πιστεύουμε ότι μια τέτοια πρόταση θα πρέπει να προσαρμοστεί στις αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και τις ευρωπαϊκές αρχές, προστατεύοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών της νήσου, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Θα πρέπει όλοι οι πρόσφυγες να έχουν το δικαίωμα επιστροφής στα σπίτια τους και τις περιουσίες τους, να υπάρχει μια κυριαρχία, μια διεθνής προσωπικότητα και μια φωνή στην Ευρώπη.

Το Κίνημα Σοσιαλδημοκρατών της Κύπρου θα εργασθεί για να πετύχει μια λύση πάνω σε αυτή τη βάση. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την αλληλεγγύη που μας προσφέρει, μια αλληλεγγύη την οποία θα συνεχίσουμε όχι μόνο για την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά επίσης και για μια πιθανή και λειτουργική λύση του εθνικού μας προβλήματος.

(Χειροκροτήματα)

2-057

Lewandowski (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, reprezentuję Platformę Obywatelską skupiającą ludzi, którzy wolę przwrócenia w Polsce europejskich wartości i norm życia potwierdzali sprzeciwem wobec totalitarnej władzy. Zatem znamy cenę wolności i odzyskanej niepodległości. Z tej perspektywy patrzymy na kształt europejskiego domu, który chcemy razem współtworzyć. Członkostwo Polski będzie zwyciężeniem ogromnej pracy jaka dokonała się w Polsce odkąd ruszyliśmy w poszukiwaniu czasu zabranego nam przez komunizm odradzając gospodarkę z kłopotami i bez kłopotów polską demokrację. Oczekujemy teraz pomyślnego zakończenia negocjacji, ale nasze myśli wybiegają w stronę referendum narodowego w 2003 roku, jako że styl i treść ostatniej decydującej rundy negocjacji będzie miała ogromny wpływ na wyniki głosowania w Polsce. Oby zatem zasady równości szans i zasady wypisane na sztandarach Unii Europejskiej potwierdziły się w tym momencie i abyśmy nie zgubili tej pięknej idei europejskiej w nerwowej końcówce roku. Wtedy dzisiejsze nasze spotkanie a Strasburgu będzie zwiastunem zespolenia trwałego społeczeństw, które na codzień miały Unię Europejską i społeczeństw z za żelaznej kurtyny, które wierzyły w przezwyciężenie podziału Europy.

2-058

Peterle (MPC-SI). - Spoštovani gospod predsednik, drage kolegice in kolegi!V veliko veselje in čast mi je, da vas lahko pozdravim kot poslanec Nove Slovenije iz klopi Evropske ljudske stranke.

Tu, v domovini R. Schumanna in J. Moneta, boste, dragi kolegi, jutri glasovali o Poročilu o širitvi in tako še enkrat demokratično in odgovorno potrdili vašo in našo privrženost viziji Združene Evrope, Evrope dostojanstva človeka in narodov, miru, demokracije, solidarnosti in napredka.

To ne bo vaše prvo glasovanje, ki nas bo utnjevalo v prepričanju, da so časi vojn, okupacij in delitev v Evropi dokončno mimo, da hočete skupaj z nami delati za skupno evropsko prihodnost.

Kot poslanec in kot nekdanji predsednik vlade bi vam rad izrazil hvaležnost za vse izraze politične volje, s katerimi ste podprli Slovenijo na poti v samostojno državnost in v družbo svobodnih evropskih narodov v Evropski zvezi.

Pred dobrimi desetimi leti smo živeli še v stoddotnem demokratičnem primanjkljaju, danes pripravljani in s ponosom čakamo na zaključek pogajanj in skorajšnji podpis pristopne pogodbe. Vesel sem, da je vstop v Evropsko zvezo skupen slovenski politični projekt in da je deležen tudi močne javne podpore.

Slovencev je res samo dva milijona, toda imamo lastno voljo in štiri milijone rok, kar kažejo tudi naši gospodarski uspehi. V Zvezo želimo vstopiti z dodano vrednostjo, ki izhaja iz naše istovetnosti, naše posebne zgodovinske izkušnje, naše volje po ustvarjanju v miru in svobodi, delež z drugimi vrednote in načela očetov moderne Evrope.

Gospod predsednik, dragi kolegi, projekt združene Evrope potrebuje tri uspehe: širitev brez zamud, konvencijo s soglasjem o bodoči ustavni ureditvi Zveze in uspešno naslednjo medvladno konferenco. Vsi trije uspehi so povezani s statusom

desetih držav kandidatk. V pogajanjih moramo zmagati vsi, v konvenciji si ne smemo dovoliti polarizacije med državami članicami in kandidatkami, ne med velikimi in malimi, niti ne med komunitarno in medvladno vizijo. Mozne rešitve je treba dosledno presojsati s kriteriji demokratičnosti, učinkovitosti, preglednosti in odnosa do državljanov. Pričakujemo, da bodo nove pristopnice polnopravno sodelovale v delu naslednje medvladne konference.

Gospod predsednik, iskrena hvala za to možnost slovenske besede. Naj živi Slovenija v Združeni Evropi! Naj živi Evropski parlament!

2-059

Περδίκης (MPC-CY). – Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, εμείς οι Πράσινοι της Κύπρου εκφράζουμε τη χαρά μας που η Κυπριακή Δημοκρατία καθίσταται σύντομα πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα οράματα του κυπριακού λαού, κάθε εθνικής και θρησκευτικής κοινότητας, γίνονται πραγματικότητα. Η πατρίδα μας θέλουμε σύντομα να παύσει πλέον να είναι θύμα των λεγομένων εγγυητριών δυνάμεων, που μόνο κακό έφεραν στο νησί μας, και να σμίξει μαζί σας, τη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Εμείς σας δίνουμε μια θύρα για τον κόσμο της Ανατολής, ένα πολιτικό και οικονομικό στήριγμα στον πιο σημαντικό χώρο της Υφήλιου. Δίκαια λοιπόν ζητούμε να μας προσφέρετε με τη σειρά σας εγγύηση της ανεξαρτησίας, της ασφάλειας και της ειρήνης.

Οραματιζόμαστε την πατρίδα μας ξανά ενωμένη, με θεσμούς ομοσπονδιακούς, χωρίς φυλετικές διακρίσεις και περιορισμούς στην άσκηση των πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κάθε πολίτη, χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις. Μόνο έτσι μπορούμε να σταθούμε δίπλα σας, με αξιοπρέπεια: να βοηθήσουμε στην οικοδόμηση της Ευρώπης των πολιτών, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της προόδου, της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής των ανθρώπων και των άλλων έμβιων όντων.

Μαζί με τους ευρωπαίους Πράσινους αναζητούμε να χάρια της ωραίας κόρης, της Ευρώπης, που ο ερωτευμένος Δίας, μεταμφιεσμένος σε ταύρο, έκλεψε από την Εγγύς Ανατολή και οδήγησε στη Δύση. Τα σημάδια του Θεού, τα σημάδια του Έρωτα και της ωραίας Ευρώπης, που ακόμα είναι ωραία, αν και έχει προχωρήσει σε ηλικία, σας οδηγούν στην Ανατολή μέσω της Κύπρου. Καλό συναπάντημα!

(Χειροκροτήματα)

2-060

Grabowska (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Szanowne Panie, Szanowni Panowie, w imieniu Parlamentu Polskiego niech mi będzie wolno kilka słów skierować do Państwa. Jesteśmy świadkami wyjątkowych wydarzeń. Ten rok, poprzedni rok, to okres Konwentu, to okres rozszerzenia Unii Europejskiej. Polska aktywnie uczestniczy w obydwu tych wydarzeniach. W Konwencie obok państw kandydujących i członków Unii Europejskiej, przygotowujemy kształt przyszłej Unii. Dlatego ze zdziwieniem przyjęliśmy informację, że nie moglibyśmy uczestniczyć w ostatecznym zatwierdzeniu kształtu Unii, czyli przyjęciu unijnej konstytucji, jako że najpierw nastąpiłoby przyjęcie konstytucji, a dopiero potem rozszerzenie Unii Europejskiej. To wbrew logice. Logika nakazuje odwrotne postępowanie. Skoro uczestniczymy w tym procesie, zatem najpierw rozszerzymy Unię Europejską, a następnie wspólnie zaakceptujemy to nad czym razem pracujemy.

Panie Przewodniczący, Polska przychodzi do Unii Europejskiej z ogromnym kapitałem ludzkim. Nie mówię tylko o liczebności naszego narodu. Mówię o jego potenciale, wykształceniu, o wspaniałym młodym pokoleniu, które bardzo dużo wie o Unii Europejskiej, o swoich sąsiadach. Ale niekiedy odnoszę wrażenie, że Unia Europejska, jej społeczeństwa zdecydowanie mniej wiedzą o nas. A przecież żyjemy obok siebie, będziemy współpracowali, zatem trzeba to zmienić. To jest chyba zadanie dla nas wszystkich, dla parlamentarzystów narodowych, dla parlamentarzystów z Parlamentu Europejskiego, którzy tak wspaniałomyślnie nas dzisiaj goszczą. Dlatego aby więcej wiedzieć o Unii Europejskiej, o przyszłej zjednoczonej Europie, spróbujmy podjąć zadanie informacyjne. Proponuję aby rok 2003 uznać rokiem edukacji europejskiej, aby wykorzystać fakt, że traktaty akcesyjne będą ratyfikowane we wszystkich państwach "piętnastki" i spróbować uwzględnić to rozszerzając informacje o naszych państwach, wolną od stereotypów. Na koniec proszę pozwolić mi na wyrażenie życzenia, aby to nad czym dzisiaj paracujemy zaowocowało w przyszłości i abyśmy mogli powiedzieć naszym dzieciom i naszym wnukom, że nasz wysiłek nie poszedł na marne bo zbudowaliśmy Europę pokoju dobrobytu i tolerancji. Dziękuję.

2-061

Βασιλείου (MPC-CY). – Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με συγκίνηση και ικανοποίηση δεχθήκαμε την πρόσκλησή σας να παραστούμε και να συμμετάσχουμε στην σημερινή συζήτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διεύρυνση και σας ευχαριστούμε θερμά.

Ιστορικές είναι οι στιγμές για την Ευρώπη γιατί επιτέλους μετά από 52 χρόνια γίνεται πραγματικότητα το όραμα του Jean Monnet και του Robert Schuman για την ενοποίηση της Ευρώπης και την εξέλιξή της σε μια μεγάλη περιοχή ειρήνης, δημοκρατίας και ανάπτυξης, σε μια Ένωση στην οποία όλοι οι λαοί μας θα συνεισφέρουν, ο καθένας με τον δικό του

διαφορετικό πολιτισμό και κουλτούρα, ο καθένας με ότι σημαντικό έχει να προσφέρει για να φτιάξουμε το κοινό μας σπίτι, τη διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ιστορικές είναι και οι στιγμές για το μικρό μας νησί που λέγεται Κύπρος, που θα φέρει την Ευρώπη σε απόσταση αναπνοής από τη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Την Κύπρο που, παρόλο το πολυτάραχο παρελθόν της, κατόρθωσε να ορθοποδήσει και να φθάσει σε ζηλευτά επίπεδα δημοκρατίας, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης. Σήμερα οι ηγέτες των δύο κοινοτήτων της Κύπρου βρίσκονται ενώπιον της σημαντικότερης ίσως προσπάθειας επίλυσης του πολιτικού μας προβλήματος και εξεύρεσης μιας βιώσιμης και λειτουργικής λύσης, που θα επανενώσει τη χώρα μας ούτως ώστε όλοι μαζί οι κάτοικοι της Κύπρου να αποτελέσουμε ένα ζωτικό κύτταρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υποσχόμεθα, κύριε Πρόεδρε, να καταβάλουμε και πάλι κάθε προσπάθεια και να καταστήσουμε το όνειρό μας πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα)

2-062

Ujazdowski (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Panie i Panowie. W imieniu PIS-u - ugrupowania politycznego polskiego parlamentu dziękuję za zaproszenie do udziału w dyskusji. Debatujemy w chwili ponownej jedności Europy. I te słowa ponowna jedność Europy są chyba bardziej właściwe niż poszerzenie Unii Europejskiej. Polska wbrew własnej woli nie mogła po II wojnie światowej uczestniczyć w polityce europejskiej. Europa była niszczone i dzielona przez dwa totalitaryzmy. Totalitaryzm komunistyczny i nazistowski. Ten czarny czas odchodzi definitywnie do historii. Dziś w naszym przekonaniu słowo solidarność nabiera mocy szczególnej. Solidarność, to nazwa największego wolnościowego ruchu w historii XX-ej Europy, który doprowadził do upadku komunizmu. Solidarność, wierzymy w to, idea żywa w Unii Europejskiej. Idea, która oznacza, że Unia będzie czymś więcej niż związkiem interesów ekonomicznych. Idea, która oznacza, że kraje kandydujące będą traktowane solidarnie. I chodzi właśnie o solidarność, nie o hojność, czy szczodrobliwość. Hojnym jest się wobec klienta, solidarnym jest się wobec partnera w trudnej sytuacji. Liczymy na to, że zasada solidarności będzie realizowana w praktyce, liczymy na zasadniczą poprawę warunków ekonomicznych krajów kandydujących w traktatach akcesyjnych. Na poprawę w odniesieniu do wspólnej polityki rolnej i polityki spójności. Apelujemy o solidarność w imię sprawiedliwych oczekiwań społeczeństwa polskiego, w imię przyszłości Europy i przyszłości narodów europejskich. Dziękuję bardzo.

2-063

Aumiller (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Szanowni Deputowani reprezentują Klub parlamentarny Unii Pracy koalicji Sojusz Lewicy Unia Pracy. Zadajemy sobie w Polsce pytanie, czy tylko Polacy boją się Unii Europejskiej, czy także Unia boi się Polaków. Zwykły obywatel, daleki od wielkiej polityki zadaje sobie dziś pytanie jak członkostwo w Unii Europejskiej wpłynie na jego codzienne życie. Lęki te znikną, jeśli społeczeństwo otrzyma informację dotyczącą korzyści płynących z członkostwa. Zapewne obywatele państw członkowskich swego czasu również takie pytanie sobie zadawali. Spoglądając na wysoki poziom rozwoju naukowo-technicznego państw członkowskich nadal widzimy dystans. Jednak fałszywym i krzywdzącym jest wizerunek z jakim można się spotkać w Europie - Polaka zacoфанego, niewykształconego. A przecież polska młodzież, która będzie stanowiła o przyszłości wspólnej Europy zna języki, jest wykształcona, energiczna i chętna do działania. Mimo wszelkich niedostatków, jakie płyną z finansowych ograniczeń społeczeństwa polskiego daje się zauważyć niepodważalną rzecz. Młodzi posiadają olbrzymi dynamizm w najczystszej postaci i zapał w pokonywaniu wszelkich trudności stojących na drodze do bycia konkurencyjnym pracownikiem oraz solidnym obywatelem w zjednoczonej Europie. Historia nie szczędziła nam nigdy przykrych doświadczeń, katastrof dziejowych a także rozczarowań i właśnie dlatego jesteśmy jako naród niezwykle roztropni w podejmowaniu strategicznych i ważnych decyzji. Niezwykle istotnym i wartym zauważenia jest fakt, że idea dalszego poszerzenia Unii Europejskiej jest również zasługą Polaków. Energia i wielkie poczucie tożsamości Polaków doprowadziły do zmian w Europie Środkowo Wschodniej, w której runął Mur Berliński, dokonały się zmiany systemowe, co otworzyło szansę poszerzenia i dalszego jednoczenia Wspólnoty Europejskiej. Stając się członkami Unii Europejskiej zapewnimy sobie stabilizację, spokój a także uzyskamy możliwość rozwoju, którego rozmiary zależeć będą przede wszystkim od dalszej efektywności. Powszechne w Polsce i wykorzystane przez siły polityczne przeciwne integracji z Unią Europejską obawy, związane są z utraceniem tożsamości narodowej. Nietrafione, gdyż największym zagrożeniem w Polsce, jak i w krajach Unii Europejskiej jest powszechna globalizacja społeczeństwa. Suwerenność w dzisiejszych czasach zmieniła swoje znaczenie. Takie wyznaczniki jak ziemia, polityka, waluta tracą na znaczeniu, czego dobitnym przykładem mogą być Niemcy czy Francja. Państwa te zrezygnowały ze swoich wyznaczników suwerenności na rzecz wspólnego dobra, wspólnej przyszłości. Niemcy porzucili markę, symbol niemieckiej potęgi gospodarczej i rozwoju. Francja autonomiczną politykę zagraniczną, z której była tak dumna. Prawdą jest, że w dzisiejszym świecie nie ma państwa w pełni suwerennego. Dziękuję.

2-064

Chrzanowski (MPC-PL). - Panie Przewodniczący, Szanowni Deputowni, tutaj na tej sali, podkreślano dzisiaj wielokrotnie, że rozszerzenie Unii Europejskiej ma wymiar nie tylko ekonomiczny. Jest to wielka szansa państw kandydujących, wielka szansa państw członkowskich, jest to wielka szansa dla Europy. Dla Stronnictwa Konserwatywno - Ludowego, które reprezentuję w ramach Europejskiej Partii Ludowej, ważne jest, aby o tym pamiętały także kraje

członkowskie. Aby w procesie negocjacji wspólne, równomierne warunki były zachowane, aby polityka rolna po rozszerzeniu, pozostała wspólną polityką rolną. Aby rolnicy polscy i rolnicy krajów kandydujących mieli zagwarantowane dochody, tak jak to zostało napisane w Traktacie Rzymskim w 1957 roku. Dziękuję.

2-065

Suominen (PPE-DE). - Arvoisa puhemies, kollega Barón Crespo sanoi, että olemme nyt kuin avioliiton edessä. Näin on. Ratkaiseva askel on otettava. Kuten häissä, tänään on puhuttu paljon kauniita ja sydämellisiä sanoja, toivotettu vilpittömästi onnea tulevalle liitolle, toki myös lausuttu varoituksen sanoja. Yhdyn hyviin toivotuksiin ja suomalaisena seitsemänkymmentä vuotta agraariivisen Neuvostoliiton naapurina eläneen maan kansalaisena, olen erityisen onnellinen kehityksestä, jonka johdosta Euroopan unioni levittäytyy etelärajallemme ja Venäjä on yhteistyökumppani, ei vihollinen.

Laajenemisen jälkeinen Euroopan unioni ei enää ole sama kuin ennen ja nyt. Miksi? Jo sen suuren koon vuoksi me emme vielä tiedä, miten se tulee olemaan toimiva. Vanhoista EU-valtioista riippuu paljon. Paljon riippuu myös uusista, vuonna 2004 Euroopan unioniin astuvista maista, siis teidän maistanne, hyvät hakijamaiden edustajat. Paljon riippuu tietysti siitä, millaiset rakenteet Euroopan tulevaisuutta käsittelevä valmistelukunta pystyy löytämään ja saamaan hyväksyttäväksi unionissa. Tärkeintä kuitenkin on, että huolimatta vaikeuksista, joiden jo tiedämme olevan edessä ja huolimatta vaikeuksista, joita elämä tuo arvaamattomina eteemme, me työskentelemme kaikki yhdessä yhteisen Euroopan hyväksi Winston Churchillin, Alcide de Gasperin, Konrad Adenauerin, Robert Schumanin ja Jean Monnetin hengessä ja tarmolla.

Useimmilla teistä, arvoisat ehdokasmaiden edustajat, on edessä kansanäänestykset EU-jäsenyydestä. On ymmärrettävää, että kaikki toiveenne eivät ole neuvotteluissa toteutuneet, mutta näinhän on aina, kun tasavertaisesti keskustellaan neuvotteluissa mistä asiasta tahansa ja joudutaan toimimaan myös taloudellisten rajoitteiden puitteissa. Kun te kuitenkin - kuten uskon - lähes kaikki olette sillä kannalla, että jäsenyyden pitkän tähtäimen kokonaisedut ovat mahdollisia lyhyen tähtäimen ongelmia suuremmat, teidän ja kollegakansanedustajienne harteilla on nyt viestittävä tämä äänestäjillenne myönteisen tuloksen aikaansaamiseksi. Tehtävä ei ole helppo, mutta haastava.

Suhteellisen nuoren EU-valtion edustajana tiedän, että jäsenyys luo mahdollisuuksia, mutta se ei ole ratkaisu kaikkiin ongelmiin, se ei automaattisesti johda onnelaan. Teidän on rehellisesti sanottava kansoillenne: yhä edelleen tuleva hyvinvointimme ja kehityksemme riippuu ennenkaikkea itsestämme, omasta ahkeruudestamme ja innovaatiokyvystämme. EU luo vain rauhan, demokratian, oikeusjärjestelmän ja sisämarkkinoiden puitteet.

Tervetuloa ja onnea yhteiselle jännittävälle matkallenne! Mitä vaikeuksia tuleekin, muistakaamme, että piikkilanka ja pakkoyhteiskunnat ovat pysyvästi takana, kuten Poettering täällä hyvin havainnollisesti osoitti.

(Suosionosoituksia)

2-066

Titely (PSE). - Mr President, pinch me, I think I am dreaming. In 1988 when I was selected by my party to stand for this Parliament, I stated that such was the political change going on in Europe at that time that I predicted the Berlin Wall would come down within 20 years. I was dismissed as a hopeless romantic.

Look at where we are today: 27 countries - I wish it were 28 - together in this Chamber, with a shared belief in democracy, freedom and peaceful cooperation. We are all willing to share our national sovereignty for our mutual benefit. We must not forget just how far we have come in what is, in historical terms, a short period of time.

However, we have to be clear that we are not there yet. This is not the end of a process, it is, I hope, the beginning of the end. Key decisions still have to be made, candidate countries still have a lot to do and parliaments - in particular the European Parliament - still have to ratify agreements. The European Parliament will take its assent powers very seriously and nothing that is happening in this gathering in any way commits the European Parliament to its final position. We must get it right! We should be using this gathering not as some sort of premature celebration but, as we have done, as an opportunity for dialogue, so that we each understand the other's position and the difficulties which lie ahead in the next few months.

In particular, we must not let the next few months degenerate into squabbling over what are, in the global sum of things, relatively small issues. We must focus on the benefits that the EU brings, not on the costs. We should remember the words of President Kennedy, and let me paraphrase: ask not what the European Union can do for you, ask only what you can do for the European Union. We need to do this because we have to converse with our electorates. It is fine to have this debate, but afterwards we must go back to our constituencies and prepare for enlargement and successful referendum campaigns. To do that we must not blame each other. Candidate countries must not blame the EU for policies which they have to pursue anyway, and European Union Member States must not blame enlargement for the reforms we must carry through and which are an essential part of the enlargement process.

The prize is within our grasp. However, as the English saying goes: there is many a slip between cup and lip. We must remember this over the next few months, because we cannot let this historic opportunity slip away through carelessness, over-confidence and complacency.

(Applause)

2-067

Andreasen (ELDR). - Hr. formand, det har taget for lang tid at komme til denne dag, men nu er vi her og det skal vi glæde os over, for det er en enestående dag i Europas historie. Vore kommende kolleger til stede her i dag personificerer et forenet Europa og de skal være meget velkomne.

Det har taget for lang tid at nå frem til denne dag, men tiden har været god for den europæiske ide. Vi i den vestlige del af kontinentet var ved at lulle os ind med tanken om, at de europæiske debatter drejede sig om økonomi og finanser og alt det, som kun har været og som kun skal være midlerne i og ikke målet for vort samarbejde. Debatten om udvidelesen har løftet os og vist os, at EU ikke kun handler om landbrugsstøtte og fiskekvoter. Det er vore nye kolleger, der har erindret os om, at Unionens ide er langt større. Den handler om frihed og demokrati, retssamfundet, menneskerettighederne, respekten for mindretal, vore fælles værdier, alt det, som vi var ved at glemme i hverdagen, og det skal dagens gæster have mange tak for. Jeg tror ingen af mine kolleger glemmer den store tale, som Václav Havel holdt her i salen. Med viden om hans egen og hans lands skæbne var det bevægende at høre ham sige, at den største dag i hans liv ville være den dag, hans land blev medlem af vores union.

En ny epoke for kontinentet er begyndt, men kun lige begyndt. Vi står for nye udfordringer, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at bede alle gode kræfter om at øge informationen om EU og styrke kommunikationen med borgerne i de nye medlemslande. Det er en meget vigtig opgave forud for folkeafstemningerne. Jeg kommer fra et land med erfaringer i myter og halve sandheder om EU.

Jeg lykønsker det danske formandskab med de resultater, der er nået under et stort tidspres. Næste skridt bliver så Bulgarien og Rumænien, og fortsætter Tyrkiet sin reformproces, som den er begyndt, skal vi også en dag byde tyrkerne velkomne her. Jeg havde meget gerne set, at de var her i salen i dag. Vi vil en dag se et Europa med store kulturelle forskelle, men et Europa forenet om vore væsentlige værdier. Dagens debat har fortalt os, at det er den store opgave, der ligger forude.

2-068

Frahm (GUE/NGL). - Jeg vil ønske mine kommende kolleger hjertelig velkommen. Jeg glæder mig til vore kommende debatter. Jeg glæder mig til at nå til enighed med nogle af jer, og at være uenig med nogle andre af jer, for sådan er politisk arbejde. Det var jo med stor begejstring, vi så muren falde i 1989, og vi så mulighederne for at fjerne jerntæppet gennem Europa. Spørgsmålet er, om vi har erstattet jerntæppet med et sølvtæppe, sådan som visse frygtede det. Jeg beklager i hvert fald meget, at det ikke er lykkedes i denne proces at få en grundlæggende reform af landbrugspolitikken, men at vi i stedet for vil forskelsbehandle de nye medlemsstater, i hvert fald i de første ti år. Unionens landbrugspolitik betyder, at en ko får mere i tilskud på et år end en afrikaner gennemsnitligt har at leve for i hele sit liv. Den politik skal ændres.

Så vil jeg tilslutte mig det, som Ole Andreasen sagde før, at dette møde ikke skal være en begivenhed. Det skal være et led i en proces, der ikke stopper - formentlig ikke stopper overhovedet - før vi har opnået resultater. Det er et flot initiativ fra Cox' side, at vi i dag får mulighed for at være så mange lande samlet herinde, men også jeg savner Tyrkiet. Jeg mener også, Tyrkiet burde have været indbudt til denne dag. Alle kan vist blive enige om, at der er lang vej endnu for Tyrkiet, men vore næste store mål skal være at sikre et opgør med de religiøse mørkemænd, både de kristne og de muslimske og både inden for og uden for Europa. Vi skal sikre menneskerettigheder og demokrati, og vi skal styrke en positiv udvikling i Tyrkiet, der gør det muligt, at også tyrkerne en dag er medlemmer af dette parlament. Men det skal ikke stoppe der. Der er mange andre lande i Europa, som burde være medlemmer her. Vi har lang vej at gå endnu, men lad os se at komme igang med det stykke arbejde.

2-069

Maes (Verts/ALE). - Voorzitter, mijnheer de Commissaris, mijnheer de Raadsvoorzitter, geachte collega's, op het slagveld van de eerste wereldoorlog in Vlaanderen aan de IJzer werd een toren gebouwd waarop in vier talen gebeiteld staat: nooit meer oorlog. Maar er kwam een oorlog, een wereldoorlog. Mijn stad werd bevrijd door de Polen, die wij daarvoor nog dankbaar zijn, maar waarvoor wij jarenlang schuldgevoelens gehad hebben omdat zij achter het IJzeren Gordijn verscholen, verdrukt leefden en wij met hen niet dagelijks contact konden hebben. Vandaag valt dat schuldgevoel weg en mogen wij welkom zeggen aan u en aan alle andere toetredingslanden. Samen horen wij in een huis van vrede, democratie, verdraagzaamheid en solidariteit. We zijn niet alleen maar een markt. Wij zijn een gemeenschap van een half miljoen mensen. We zijn niet alleen maar een optelsom van lidstaten. We zijn ook regio's, volkeren, culturen met verschillende talen. Het is mooi dat zovelen van u zich welkom voelen omdat u zich kunt uitdrukken in dit huis, in uw eigen taal. Die waarde van diversiteit willen wij in Europa blijven erkennen. Dat moet voor ons de basis zijn voor het respect voor mekaar, maar ook voor het respect voor andere volkeren in de wereld die momenteel veel minder kansen hebben om aan de algemene welvaart en aan de algemene democratie deel te nemen. Vergeten we niet dat er in de wereld op dit eigenste ogenblik nog 36 oorlogen aan de gang zijn. Laten ons dus een huis maken waar die vele talen en culturen

het begin kunnen zijn om samen een gemeenschap op te bouwen. Een gemeenschappelijke kracht voor de bevordering van vrede, vrijheid, solidariteit en rechtvaardigheid in de wereld.

2-070

Muscardini (UEN). - Signori Presidenti, il dibattito di oggi segna la storia: storico è il traguardo raggiunto per la realizzazione della nuova grande Europa unita e storica è la decisione, presa per libero consenso, di unificare i popoli del nostro continente accomunandoli in un destino comune, a poco più di cinquant'anni di distanza dall'ultimo tragico conflitto mondiale e dopo la caduta della cortina di ferro, che fino al 1989 impediva la democrazia in metà Europa e separava i nostri popoli.

In un momento in cui il terrorismo diffonde la sua cultura di morte in ogni parte del mondo, la riunificazione dell'Europa assume un particolare significato per l'alto e forte messaggio indirizzato alla società mondiale: oggi nasce una nuova forza, per la tutela della dignità di ogni essere umano, per la definizione di regole di mercato che sappiano difendere le peculiarità di ciascun popolo, per l'individuazione di norme di convivenza civile che rispettino le culture e le tradizioni nazionali, per la lotta ad ogni forma di integralismo e di terrorismo. La cultura, le tradizioni, la lingua di ogni paese dovranno essere rispettate, come fonte della ricchezza culturale comune e come segno distintivo della storia e del modo di essere di ciascun popolo.

La grande Europa unita dovrà stabilire che ogni progresso dev'essere compatibile con i tempi di adattamento dell'essere umano e che ogni innovazione tecnologica deve impedire l'esclusione, che spesso nasce da un tecnicismo freddo e senz'anima. Il nostro futuro dipenderà dal rispetto che porteremo al pianeta sul quale viviamo.

Lo storico avvenimento che stiamo vivendo ci ricorda che alcuni strappi rimangono ancora aperti: penso al Trattato di Osimo e formulo l'auspicio che, attraverso gesti politici di buona volontà, l'Europa unita, l'Europa degli Stati nazionali possa contribuire a ricucire queste residue lacerazioni, in uno spirito di reciproca comprensione e di fattibilità operosa. L'Europa allargata dovrà lavorare in osmosi tra nord e sud, tra est e ovest. Auspichiamo che le sinergie più convinte ed efficaci possano colmare distanze e ritardi, per rendere più coesa questa storica realizzazione.

Ribadiamo la necessità che i *referendum* nei paesi candidati non si risolvano con un "sì" o un "no" all'Europa, bensì pongano il quesito su quale tipo di Europa i cittadini auspicano.

Mi auguro che la Convenzione, di cui ho l'onore di far parte come deputato di AN e del gruppo dell'UEN, segni l'avvio di nuove istituzioni, con poteri e competenze riformate, nel rispetto delle sovranità nazionali, in una nuova grande Europa, simbolo di libertà, di pace e di sviluppo per tutti i suoi popoli, affinché la democrazia trionfi sempre su ogni oligarchia o tirannide.

2-071

Bonde (EDD). - Mr President, it has been interesting to listen to all the speakers from the candidate countries. Few have talked about the European Convention and the draft constitution proposed by Mr Giscard d'Estaing, with the backing of a unanimous procedure. This proposal will allow the EU to develop from cooperation between nations into a new state.

You plan to enter the EU by 1 May 2004, but the Treaty on which you have negotiated to join will no longer exist. By December 2003 the existing Member States will have decided a new Treaty bringing you into a constitution. Will you then have new referenda? I warn you against repeating the mistake of the Danish politicians, who lured the Danes into the EU with promises that it would never become a Union.

The Nice Treaty provides for a rotation between Commissioners. For small countries in particular, national commissioners and their cabinets are of crucial importance for relations between the authorities in those countries and the EU institutions. Let us demand a permanent commissioner in Brussels.

My country rejected the Maastricht Treaty and the euro, just as the Irish initially rejected the Nice Treaty. Our vote was not respected. We urge you to plan fair referenda with equal possibilities for 'yes' and 'no'. Only in that way will the result be accepted. On behalf of SOS Democracy, I invite you to a meeting between 5.30 p.m. and 7.30 p.m. in Room R.3.1 to discuss and propose amendments to our draft European agreement.

2-072

Le Pen (NI). – Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je tiens tout d'abord à saluer tous les parlementaires des pays d'Europe de l'Est aujourd'hui présents parmi nous dans une séance, dont le moins que l'on puisse dire est qu'elle est extraordinaire dans le fond, mirobolante dans la forme et, en outre, marquée par l'absence scandaleuse des quatre cinquièmes, que dis-je, des neuf dixièmes des députés européens.

Nous sommes, nous nationalistes et patriotes, vos vrais amis. Ceux qui ont lutté de ce côté-ci du rideau de fer pendant un demi-siècle contre le communisme oppresseur qui a martyrisé vos peuples. Cette page sanglante de l'histoire de notre

continent européen est aujourd'hui heureusement tournée. Et vos patries ont retrouvé, avec l'indépendance, la liberté et l'espoir de la justice et de la prospérité.

Je suis convaincu que l'Union européenne, au lieu d'être une confédération de nations fraternelles, a dérivé vers la constitution d'un empire bureaucratique et tatillon, soumis au protectorat de la superpuissance américaine, qui d'ailleurs encadre sa défense et sa diplomatie. Convaincu aussi que si son but n'est pas avoué, en tout cas sa conséquence prévisible est la destruction de nos nations, de leur indépendance, de l'identité de leurs peuples. Je lance à leurs représentants une mise en garde solennelle: ne tombez pas de Charybde en Scylla, n'échangez pas l'esclavage contre la servitude.

L'élargissement de l'Union est un miroir aux alouettes, un piège mortel. L'Union européenne est une tour de Babel prisonnière de ses idéologies mondialistes et politiquement correctes, incapable d'assurer elle-même sa sécurité, incapable de maîtriser l'immigration de masse qui menace de la submerger et de la ruiner.

En revanche, il est possible aux Européens sincères de bâtir sur du réel et d'organiser l'étroite coopération de nos nations, dans le respect de notre civilisation commune chrétienne et humaniste, pour l'Europe des patries, celle des peuples libres. Patriotes de toute l'Europe, unissons-nous!

2-073

Rasmussen, formand for Rådet. - Jeg vil gerne takke for en god, levende og meget spændende debat. Vi har i dag fået et indblik i fremtidens Europa-Parlament, et hus præget af vort kontinents mangfoldigheder og kulturelle rigdom og på samme tid en forsamling med klare fælles værdier. Vi har i dag bekræftet hinanden i en fælles vision om at skabe et åbent og effektivt fællesskab mellem vore folk og vore nationer, et fællesskab, som bygger på respekt for det enkelte menneskes liv og frihed, et fællesskab, som bygger på respekt for minoriteter og kulturel forskellighed. Vi har i dag sendt et stærkt budskab om udvidelsen. Kommissionen og formandsskabet går fra vort møde her i dag med et klart og forstærket mandat til at afslutte forhandlingerne i København til december. Det takker jeg for og formandsskabet vil gøre sit yderste for at leve op til den tillid, der er kommet til udtryk her i dag.

Vi er kommet vidt omkring i debatten, og jeg har ingen mulighed for at kommentere alle de mange emner, der har været rejst, men jeg vil pege på to emner, som har været rejst fra flere sider.

For det første er der mange, som har advaret imod at skabe en europæisk union med førsteklasses og andenklassers medlemmer. Vi skal ikke skabe ulige betingelser for medlemmerne af Den Europæiske Union. Jeg er fuldstændig enig i det og vil gerne understrege, at også i en udvidet europæisk union deltager alle på lige vilkår. Det er rigtigt, at vi indfører overgangsordninger, det er rigtigt, at vi indfører gradvis indfasning i en række ordninger, og det er rigtigt, at vi indfører sikkerhedsmekanismer i en periode. Jeg vil gerne understrege, at alle disse ting - overgangsordninger, gradvis indfasning, sikkerhedsmekanismer - også har været kendt ved tidligere udvidelser af Den Europæiske Union.

Det er ikke forskelsbehandling, men en gradvis tilpasning til gavn for alle parter. Vi er naturligvis som formandsskab meget opmærksomme på, at der nu skal være folkeafstemninger i de enkelte lande, og vi vil gøre vort yderste for at løse de særlige problemer, som de enkelte kandidatlande peger på. Det er imidlertid samtidigt klart, at formandsskabets manøvrerum er begrænset. Sådan er spillereglerne. Vi forhandler selvsagt i loyalitet over for det mandat, medlemsstaterne har givet os, og derfor kræver det også realitetssans og vilje til kompromis på begge sider for at nå et resultat.

Så er der flere, som har stillet spørgsmål om tiltrædelsesdatoen og ansøgerlandenes deltagelse i den kommende regeringskonference. Kommissionen og formandsskabet foreslår, at tiltrædelsestidspunktet bliver fastsat til den 1. maj 2004. Jeg vil gerne understrege, at der grundlæggende er tale om en justering af teknisk karakter. Det har vist sig mere realistisk at arbejde med 1. maj 2004 som tiltrædelsesdato fremfor - som hidtil - den 1. januar 2004. En tiltrædelse pr. 1. maj 2004 giver alle de nye medlemmer en realistisk tidsfrist til at afslutte deres ratifikationsprocedure, og det samme gælder de eksisterende medlemslande. I den forbindelse vil jeg gerne understrege to ting. For det første vil det betyde, at de nye medlemmer vil kunne deltage i valget til Europa-Parlamentet som fulde medlemmer. For det andet vil jeg gerne slå fast, at de kandidatlande, der har afsluttet udvidelsesforhandlingerne, vil deltage fuldt ud i regeringskonferencen også før den 1. maj 2004. Så også her er der tale om lige vilkår.

Lad mig afslutningsvis endnu engang takke for det stærke budskab, der i dag er udgået fra denne forsamling. Folkevalgte repræsentanter for Europas folk har i dag sendt en klar melding til deres regeringer om, at tiden er inde til at træffe de afgørende beslutninger om udvidelse af Den Europæiske Union. Jeg ser frem til at være til stede her i Parlamentet igen efter mødet i Det Europæiske Råd i december i København, og det er mit håb og min hel klare forventning, at jeg vil være i stand til at rapportere til Parlamentet, at vi har færdiggjort udvidelsen af EU. Dermed har vi truffet en historisk beslutning, den største politiske beslutning i vor generation, en beslutning, som vil skabe grundlag for, at fremtidige generationer af europæere kan leve i frihed, fred og velstand.

(Bifald)

2-074

Verheugen, Kommission. - Meine Herren Präsidenten, meine sehr verehrten Damen und Herren Abgeordnete! Ich habe lange zugehört heute morgen, und ich muss sagen, dieser Vormittag ist auch für mich bewegend. Ich bin wohl nicht der einzige, der das Gefühl hat, dass wir uns an diesen Vormittag einmal erinnern werden als einen jener seltenen Momente, wo wir das Glück haben, in die Zukunft zu sehen!

Was wir heute hier erlebt haben, wird in zwei Jahren der europäische Alltag sein, und ganz nebenbei hat sich heute auch gezeigt, dass die Kleinmütigen und die Kleingeister, die da fragen, wie soll das funktionieren, mit so vielen Sprachen und so vielen Ländern, alle Unrecht haben! Sie haben heute morgen gezeigt, es wird funktionieren, man muss keine Angst haben vor diesem vereinigten, größeren Europa.

Der Blick in die Zukunft - das ist mir heute morgen auch klar geworden - kommt aus einer Gegenwart, die immer noch geprägt ist von den Erfahrungen der Vergangenheit. Viele haben darauf Bezug genommen, und in vielen Beiträgen ist klar geworden, dass unsere neuen Mitgliedsländer eine Geschichte mit sich bringen, die wir nicht vergessen dürfen, eine Geschichte voller Lasten, voller Leiden und voller Unterdrückung, aber eben auch eine Geschichte des erfolgreichen Kampfes um Demokratie, um Freiheit und um Menschenwürde. Ich muss Ihnen ehrlich gestehen, wenn mir etwas an meiner Aufgabe schwer fällt, dann ist es, Völkern, die bewiesen haben, dass sie für Freiheit und Menschenrechte eintreten und Opfer bringen, bescheinigen zu müssen, dass sie unseren demokratischen Prinzipien entsprechen. Das fällt mir schwer, denn oft denke ich, dass eher wir es sind, die von diesen Völkern etwas lernen könnten, als die von uns!

(Beifall)

Ich denke, dieser Vormittag hat völlig klargemacht, um was es eigentlich geht und um was es nicht geht. Es wirklich darum, ein Europa zu schaffen, in dem unabhängig von den ganz alten Grenzen und den alten Trennungslinien alle Völker, die großen und die kleinen, die mächtigen und die schwachen, friedlich und angstfrei miteinander leben können und wo eben jedem Menschen seine Chance geboten wird, sein Leben in Freiheit zu gestalten.

Darum geht es, und darum wollen wir unser Schicksal gemeinsam in die Hände nehmen, nicht wegen Milchquoten, wegen Zertifikaten oder Normen oder irgendwelcher Paragraphen in irgendwelchen Richtlinien! Und deshalb, meine Damen und Herren, bin ich auch so fest davon überzeugt, dass wir nicht mehr scheitern werden. Wir werden das Projekt in Kopenhagen vollenden, weil niemand in Europa die Verantwortung dafür auf sich nehmen kann, das, was Ministerpräsident Rasmussen gerade als die große Aufgabe unserer Generation beschrieben hat, scheitern zu lassen, nur weil wir uns vielleicht nicht über 50.000 Tonnen Milch einigen können. Das wird nicht geschehen, wir werden dieses Projekt vollenden!

Wir sind heute Morgen geistig bereits in der Zeit nach Kopenhagen. Jemand hat mich freundlicherweise als den Vater dieses Projekts bezeichnet, der ich nicht bin. Aber trotzdem habe ich das Gefühl, als müsste ich nach Kopenhagen etwas, was mir wichtig geworden ist, in andere Hände abgeben, nämlich in die Hände derjenigen, die jetzt die politische Verantwortung dafür tragen, dass die Völker Europas auch akzeptieren, was wir hier vorbereitet haben. Wir kommen jetzt aus der Phase des Verhandeln und des Vorbereitens in die Phase des Vermittelns und des Überzeugens.

Das, meine Damen und Herren Parlamentarier, das wird Ihre Aufgabe und Ihre Verantwortung sein. Wir, die sogenannten Bürokraten und Technokraten, haben fast alles getan, was wir tun konnten und mussten. Wir stehen kurz vor der Vollendung.

Jetzt kommt die eigentliche große Aufgabe, nämlich die Menschen davon zu überzeugen, dass das, was wir getan haben, richtig ist, dass es gut für sie ist. Ich habe nach dieser Debatte ein ganz, ganz starkes Vertrauen, dass es gelingen wird, weil über alle Gegensätze hinweg hier ja eines deutlich geworden ist: Wir wollen dieses Europa, das so bunt ist, so vielgestaltig und auch so kontrovers, aber eben in seinen Grundwerten und -überzeugungen so einig!

Vor uns liegt noch eine ganz schwierige Zeit, ein paar schwierige Wochen, die gute Nerven verlangen werden. Mit etwas Realismus, etwas Pragmatismus und auf unserer Seite auch etwas Großzügigkeit wird es gelingen!

(Lebhafter Beifall)

2-075

President. - Colleagues, to everyone who has helped to make this a very special morning in the 50 years of Parliamentary experience in European integration I express my deep gratitude, but most especially to our partners, the MPs from the Accession States. Thank you for being here.

(Applause)

In our debate this morning, of the 61 speeches from the floor of this House, 44 came from our partners in the Accession States. We are building our new Europe from now.

I would also like to pay a very special tribute to all of the staff of the European Parliament and the staff and assistants in the Accession State parliaments who have helped us along the way in organising today's events. I would particularly like to thank one group that has been indispensable to this success: I am referring to the interpreters, who have done a magnificent job.

(Sustained applause)

We have done something here today which has not been done anywhere before. We have had 23 language interpretations with a combination of 506 cross-interpretations. That is a powerful organisational achievement and a brilliant tribute to the professionalism of our staff.

(Applause)

The most powerful message, however, is not that we achieved it. The most powerful message is for everyone to understand that the Europe we are building respects the cultural diversity from which we come and promotes equality for all.

(Applause)

I have felt deeply moved by this session today. In drawing it to a close, I would like to thank personally those MPs who shared their own stories and their families' stories. That is what I find most touching and most powerful of all. The Accession States can bring their stories to us in the existing Union. Bring these deep democratic values and give some new lift and light to our soul.

(Applause)

(The sitting was closed at 1 p.m.)